

Barcode - 9999990872503

Title - Karimbhai.

Subject - GENERALITIES

Author -

Language - gujarati

Pages - 102

Publication Year - 0

Creator - Fast DLI Downloader

<https://github.com/cancerian0684/dli-downloader>

Barcode EAN.UCC-13

9 999999 087250

1
सुहासि

१५६

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૨૩૩૩ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ક્રમિકા

વિષય ક્રમિકા

No,

Received on 30-11-25

Uthayachandran

Huzur Deputy Collector,
Surat.

કરીમભાઈ

હિંદુસ્થાનના શાહ સોદાગર-મુસ્લીમ સખાવતી
નોંધાના સૂકાની-મીસ ઉદ્યોગના શાહ સર
કરીમભાઈ ઇબ્રાહીમનુ જીવન ચરિત્ર.

લેખક

સાડી

તે

ખખઃદાર ખૂની-ઈસ્લ માં દુન્યા-મહેરનીસા-અપતુન,
વેસ્થાના ઝહાલમા-કાક્રો કે કસ'ઈ-મુલ્કમુલ્કે
શ'રામ-જ'ખરદસ્ત જમુસ જામે-સ'ઈ,
મોગલ સમ્રાટની ઇદ ઇલ્યાદીના કર્તા

પ્રકાશક.

જી. મહમદ.

૧૯૧, સેમ્યુઅલ સ્ટ્રીટ, મુંબઈ ૩.

ઇ. સ. ૧૯૨૫ પ્રથમાવૃત્તિ સંવત ૧૯૮૨

સર કરીમભાઈ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ પ્રેસમિત્ર
અમદાવાદ
ગુજરાતી ગ્રંથોપસંગ્રહ
૧૨૩૩૩

સર્વાધિકાર લેખકને સ્વાધીન.

આ પુસ્તક મીં સાકીએ
લખ્યું અને સુરત લીમડા
કિંમત એ રૂપીઆ. એકમાં આંદલા 'દેશી
મિત્ર' પ્રેસમા નાથુભાઈ
દવચ્ચે હાપ્યું.

આ પુસ્તકના અગાઉથી આહક થયેલા ગૃહસ્થો.

શેઠ કરીમભાઈની કુ પની	૧૫૧
„ હપીબ એન્ડ સન્સ	૧૫
„ પાનાચંદ ઇંદરજી	૧૨
„ ભવાનજી લખમીદાસ	૧૧
„ એક મુસ્લીમ (હુ આ)	૧૧
„ એક મુસ્લીમ (ફા. પ્રે.)	૧૧
„ ધાત્રા ગુલામહુસેન	૧૦
„ ભગવાનજી વલ્લભજી	૫
„ રવજી નેણુશી	૫
„ ત્રાલજી પુનગી	૫
„ હુસેન મુલજી	૫
„ ઠંકર પ્રેમજી હરજી	૫
„ હસનઅલી અલારખયા	૫
„ આમદભાઈ હાજી મોલેદીના	૫
„ શેરઅલી નાનજી	૫
„ હસન મામદ મુમણુ	૫
„ આમદભાઈ એન્ડ ફાઝલભાઈ	૫
„ એ. જે. ખેતરી	૫
„ લખમીદાસ નેમીદાસ	૬
„ જીવાભાઈ કુરજી	૫
„ વુલસીદાસ નારણુદાસ	૫
„ હાજી મામદ ભારમલ	૫
„ દેવરી દયાલચંદ	૫
„ પીરમામદ ઇબ્રાહીમ	૫
„ મામદ હાજી કાસમ	૫
„ કરમાલી નથુ	૫
„ ગળનંદ જ્ઞેશંકર ભટ	૫
„ દેવચંદ માણેકચંદ	૫
„ રાશીદ ઇસમાલ	૫
„ ગુલામહુસેન ઇસમાલ	૫
„ ગુલામહુસેન હાજી અબ્દુલ્લા માવજી	૫
„ ગુલામહુસેન હાજી ખસુઅલી	૫

संर करीमसाध.

शेह मुराज हातु	१
„ आमद मोलेदीना	१
„ गुनामहुसेन अंदाजी शीवज	१
„ अलीमामद करमाजी ज्ञानमामद	१
„ ओक मुस्लीम	१
„ भीरीस छपराहीम गुनामहुसेन करीमसाध छप्राहीम	१
„ होरमरुज नसरवानज दुयाश	१
„ हसनअजी लधु	१
„ इरामरोज रतनसी दुयाश	१
„ छगनलाव हरीवल्लभदास	१
„ अय्यदुलरहीम गुनाम हुसेन	१
„ रेमतल्ला छजम लालज मुभी	१
„ हुसेन तेजसाध मेधज	१
„ गुनामहुसेन कासम	१
„ रज्जुअजी रशीद	१
„ मुराज हातु	१
„ हमीज आमद गुनामहुसेन	१
„ शेराअजी गहर गुनामहुसेन	१
„ हाज रेमतल्ला हाज हमीर	१
„ हुसेन अय्यदुलकरीम लालज	१
„ हाज वली	१
„ सादेमामद अवा	१
„ मोलेदीना आउत	१
„ मामद सुमार	१
„ मोज गुनामहुसेन मोलेदीना	१
„ आमद अंदाजी आसर	१
„ आमद मोलेदीना	१
„ मोहमद आमदसाध	१
„ आमद करीम	१
„ जुसअ गहर हाशम	१
„ सोमज तारमामद	१
„ अंदाजी वीरज	१

એક રસીક વાંચન

પ્રેમગ્રસ્થી ભરપૂર ટીટકટીવ નવલકથા એક અમેરીકન ટીટકટીવની ચાલાકી, રશીયન રાજ્યના કાવાદાવા, રશીયન પોલીસની લુચ્ચાઈ. એક અખળાપર રશીયન શાહ-જાદુએ ગુજારેલો અત્યાચાર ટીટકટીવનો અચાનક મેળાપ. ચીફ પોલીસનું કાવતું, ટીટકટીવની સહાય, ટીટકટીવ અં બાળામા નિર્મળ પ્રેમ અને હાડમરી ઇત્યાદી;

મી૦ સાકીની તહન નવી નોવેલ

થોડાજ સમયમા છપાઈ બહાર પડશે સાદી અને સરળ પણ આકર્ષક ભાષા અને સુંદર બન વો સાથેનું નવું પુસ્તક

જીખરદસ્ત જાસુસ

જાડા એન્ટીક કાગળો, સુંદર છપાઈ, કાપડનું પાકું પુઠું અને એમ્બોસ્ડ બાઈન્ડીંગ સાથેનું એક-દળદાર પોથું

અગાથી ગ્રાહક થનાર પાસેથી રૂ ૨૧

છપાઈ બહાર પડ્યા પછી રૂ ૩

જી. મહમદ

૧૯૧, સેમ્યુઅલ-સ્ટ્રીટ મુંબઈ ૩

બુલબુલે શીરાઝ.

ભુમિકામાંથી થોડુંક.

શ્રિમાન કૃષ્ણલાલ મોહનલાલ ઝવેરી લખે છે કે “ભાષા સાહીએ આ પુસ્તક લખ્યું છે તેમાં હાશીઝના જીવનને લગતી લગભગ દરેક વાતો સમાવી છે. હાલમાં હાશીઝને સંબંધે એવી મબલગ માહિતી આપનાર પુસ્તક આપણી ભાષામાં એક પણ ન હોવાથી સાહીએ સાહિત્યની ખરેખરી સેવા બજાવી છે.”

હાજી ખેરીસ્ટર

મુંબઈનાગ્જણીના ધારાશાસ્ત્રી મીં હખાહીમ એસ. હાજી કેહે છે કે, “આવી નહાની વયમાં મીં સાહીએ એક અમૂલ્ય પુસ્તક પ્રજ્ઞના હાથમાં આપ્યું છે.”

ધરાનના મહાન કવિનું સંપૂર્ણ જીવનચરિત્ર નેમાં.

હાશીઝની શરૂઆતથી લઈ છેવટ સુધીની સ્થિતિનું વર્ણન તેમના ફારસી કાવ્યો, ગુજરાતી ભાષાંતર સાથે અતિ ઉત્તમ રીતે તમે મેળવી શકશો.

યુરોપીયન વિદ્વાનોએ હાશીઝ માટે દર્શાવેલા મતો તમે આ પુસ્તકનાં મેળવી શકશો.

પાકું પુહું કિમત રૂ ૩
કાચું પુહું ” રૂ ૨

ખંસરી વાગી

શીરાઝની વાડીના તે પ્યારો ધુલધુલ
બોલ્યો,
તેના મધુર ટહુકાર ઉપર પ્રજાએ
પ્રાણ પાથર્યા

એક એક ગઝલ ઉપર માણસો મસ્ત બની જતા
ઠેકઠેકાણે તેનીજ ગઝલો ગવાતી, મીઝલસોમાં
કે શાહી દરબારોમાં, ગરીબોની ઝુપડીમાં કે
અમીરોના મહેલોમાં તેનીજ માળા જપાતી

તે
ધુલધુલે શીરાઝ
હતો

મહાન કવિ હાફીઝ શીરાઝી

ના નામે પ્રખ્યાત થયો.

સંપૂર્ણ જીવન ચરિત્ર વાચવું હોય તો આજેજ મંગાવો

ભૂમિકા

મુંબઈની રમોલ કોઝીઝ કોર્ટના ચીફ જજ
સાક્ષર રત્ન

શ્રિમાન કૃષ્ણલાલ મોહનલાલ ઝવેરીએ લખી છે.

મુંબઈમાં આ જીવન લોકપ્રિય થઈ પડ્યું છે

કિંમત પાકું પુસ્તક રૂ ૩

” કાચું પુસ્તક રૂ ૨

જી. મહમદ

૧૯૧, સેમ્યુઅલ સ્ટ્રીટ મુંબઈ ૬

હિગતી કળીએને
શિક્ષણના પાણીનું સીચન કરવે
કે જેથી

પ્રકૃતિત થયા પછી તેમથી સદ્ગુણ, સબ્યતા અને
દિલ્તાની સુગધ મહેકી કહે

— તે માટે —

સુંદર શીલ્પો અને શિક્ષાપ્રદ વાતો દેખાડવા
પ્રત્યે ખાસ ધ્યાન રાખવે
અને

સેન્ટ્રલ રોડ પર આવેલા

ગ્લોબલ સીનેમા

માંજ પધારવે.

જ્યા

હંમેશ સુંદર અને બોધપ્રદ શીલ્પો જ ચાલે છે.
ઈંગ્લીશ, મુસ્લીમ, તેમજ હિંદુ સ સારની સુ ર શીલ્પો,

ધાર્મિક ચિત્રપટો

ખાસ મોટા ખરચે મંગાવવામાં આવે છે.
અંતરપર સારી છાપ લઈ જવાનું એક જ સ્થાન

ગ્લોબલ સીનેમા.

સેન્ટ્રલ રોડ, મુંબઈ.

સર કરીમલાલ.

શેઠ અલીદીના મોલેદીના	૧
„ યુસુફ શરીફ	૧
„ અલી શરીફ	૧
„ હાજી અબ્દુલકરીમ કાસમ ખટાઉ	૧
„ આમદ સુલેમાન જુમારૂં	૧
„ હાજીરાહીમ મહેરઅલી	૧
„ હુસેનઅલી રજ્જાઅલી	૧
„ ઇસમાઇલ ઇગિરાહીમ વેરા	૧
„ મોહમદ હાજી હામદ સાબુચાની	૧
„ ગુલામહુસેન ખાનમામદ	૧
„ ગુલામહુસેન અબ્દુલ્લા	૧
„ કરમાલી હુસીબ	૧
„ અલીબાઇ ધાલા કાનજી	૧
„ ઇસમાઇલ મેરાલી	૧
„ મુસા મોલેદીના	૧
„ ગુલામહુસેન સુલેમાન	૧
„ ગુલામહુસેન કરમાલી પટેલ	૧
„ ઇસમાઇલ મામદ મનજી	૧
„ અલી શરીફ	૧
„ મામદ હાશમ	૧
„ મામદ નથુ ઝાંઝીઆરવાલા	૧
„ જાફરઅલી લાલજી	૧
„ પીરમામદ ઇસમાઇલ લાડક	૧
„ ગુલામઅલી રેમતુલ્લા	૧
„ અકબરઅલી જુમા કલયાણુ	૧
„ જાફરઅલી પીરબાઇ	૧
„ હાશમ ઇસમાઇલ ગલાસવાલા	૧
„ જાનમામદ કાસમ	૧
„ ગુલામહુસેન રહીમ	૧
„ ઇ. આર. મલખારવાળા	૧
„ ખેરામજી નસરવાનજી સેક્રેટરી	૧
„ યુસુફ એમ. પીરબાઇ	૧

સર કરીમભાઈ.

શેડ ગુલામહુસેન બે. રવજી	૧
,, દાઉદ હાશમભાઈ પુગ્ન	૧
,, મહમદઅલી હાજી ગુલામહુસેન	૧
,, મહમદ બહાલી ડોસાણી	૧
,, કરસનદાસ ડોસા હાકરરી	૧
,, હોરમસજી દો પહોચખાનાવાળા	૧
,, જલ્દાગીર બે દાવર	૧
,, અરજેજી અસખન્ડીયારજી શગક	૧
,, મનચેજી ખુરશેજી કટેવી	૧
,, અબ્દુલ્લા મહમદ	૧
,, અનુ મામદ	૧
,, મોતીલાલ માણિકલાલ	૧
,, તાનચદ બેચરદામ	૧
,, સોરાબજી એદલજી દોગરીયા	૧
,, A. Parsee	૧
,, એસ્ટીક બે. સેદ	૧
,, ખાનમામદ કુંપની	૧
,, હસન અલી સાગ્ન	૧
,, દોકોરદામ હીરાલાલની કું	૧
,, મણીલાલ જગનલાલ પરીખ	૧
,, રતનશાહ એચ. ભર્યા	૧
,, લધુ મોલેદીના	૧
,, અલીભાઈ ઇબ્રાહમ	૧
,, અબ્દુલરસુલ મોલેદીના	૧
,, ગુલામહુસેન ફાઝલ	૧
,, તાદુર કવારીમ ક પની	૧
,, દોરનમામદ નયુ ગાંગજી	૧
,, ખાગ્ન બંદાલી મોલેદીના	૧
,, આમદ ઇબ્રાહીમ	૧
,, અલી વલીની કું.	૧
,, ફાઝલ પ્રેમજી	૧
,, અબ્દુલરસુલ હાજી ધરમરી	૧

પ્રસ્તાવના.

પરમ કૃપાળુ પરમાત્માની કૃપાથી આજે એક પર્વત સમાન માથે ઊભેલી કુન્જમાથી મુક્તિ મેળવી શક્યો. સર કરીમભાઈનું જીવન ચરિત્ર લખવું એ માત્ર મારીજ ફરજ નહીં પરંતુ મારી માન્યતા મુજબ હિંદના દરેક લેખકના મનમાં એ ફરજ પુરી કરવાના વિચારો આવવાજ જોઈએ છતાં ભાગ્યવાન છે સાકી જે બીજા કોઈ લેખક બંધુ આ પુસ્તક લખે તે અગાઉ તેનેજ સુજ્યુ, સુજ્યું. કાર્યનો આરંભ થયો. અને આજે હર્ષ ભાવે તે મહાન નરનું વૃતાત પ્રજ્ઞ સમક્ષ મુકાયું.

“સારા કામમાં સો સંકટ” એ કહેવતાનુ-સાર અલગત આ કાર્ય આટોપી લેતા મને પણ અનેક જંજાળોમાથી પસાર થવું પડ્યું. એક પુસ્તક લખતા મને તે વળી શી અગવડો વેઠવી પડી હશે? એ પ્રશ્ન ઉત્તર થઈ શકે ખરો, છતાં એ તો જોણે કાર્ય કર્યું હોય તેનેજ ખબર પડે. અથવા તો જે વ્યક્તિથી કામ પડ્યું હોય તેજ

સામાવાળાની અગત્યને પીઠાણી શકે, તે એ તકલીફ પછી છેવટે સફળતા પૂર્વક પાર ઉતરી શક્યો. એજ તે કૃપાળુ બાપનો સૌથી મોટો આભાર.

સર કરીમભાઈ એક એવા પુરુષ હતા, કે જેઓ માટે એક નહીં પણ અનેક વીટંબણાઓ-માંથી પસાર થવાનું કોઈપણ વ્યક્તિ આનંદે કબુલશે. તેમના કામ ઉપર, કામ ઉપરજ નહીં પણ હિંદની પરચંગી પ્રજા ઉપર અનેકાનેક આભારો છે. એ આભારોનો બદલો ઇશ્વર સિવાય કોઈ પણ વાળી શકેજ નહીં. છતાં તે સ્વર્ગવાસી પુન્યશાળી પુરુષના ઉપકારોજ માત્ર યાદ કરવાનું ઉપકાર તબે દબાયલાઓને ફાળે આવ્યું. હા, ખરેખર આજે તે વ્યક્તિનું નામ અંતરની ઉંડી આશીશો સહીત લેવામાં આવે છે. જોજી કામ, જોજી કામ નહીં પણ અખીલ હિંદ તેની સખાવતને પીઠાણે છે. સાકી તેવા મહાન પુરુષનું જીવન લખવા પ્રેરાયો એ શું સાકીના અહોભાગ્ય નહીં કે ?

આ પુસ્તક બહાર પાડવામા મને કિંમતી મદદો આપનાર વીર પિતાના વીર પુત્ર સર દાઝલભાઈ છે. સર કરીમભાઈ અને તેમના

કુટુંબ સંબંધેની સર્વ માહિતીઓ આપવામાં
 સર ફાઝલભાઈએ પોતાના કિંમતી સમયનો ભાગ
 આપ્યો છે. આ સ્થાને એ ખોળ કામના તુરા
 સમાન લેખાતા નેતા સર ફાઝલભાઈનો પણ
 આભાર માનું છું.

સર ફરીમભાઈ ઇન્સ્ટીટ્યુટ ઓફ ઈન્જિનિયરિંગ
 આરંભ મેં જુદીજ દીશા તરફ વળીને ક્યો છે.
 કે જ્યાં કામમાં પેસેલા સડાઓ કામના ત્રિમંતો
 જાગી તે પર વિચાર ચલાવી જોઈતા સુધારા
 કરી શકે. આ પુસ્તકમાં દાખવેલી બાબતોથી
 કોઈ પણ ગૃહસ્થે ઓછું લાવવાનું નથી. પણ સકો-
 ચિત દષ્ટિ રાખવા બદલ વિશાળ દષ્ટિ રાખી.
 ખરા એટાની તુલના કરવાની છે. આ પુસ્તકનાં
 આરંભમાં જણાવવામાં આવેલી હકીકતો કોઈ
 પણ બાબ કામ માટે લખવામાં આવી નથી
 અથવા અમૂક કામેજ માત્ર એ પર વિચાર
 ચલાવવાનો નથી. પણ હિંદની દરેક
 કામેમાં એવા સડાઓ આપણે મેળવી શકીશું.
 દરેક કામે પોતાનુંજ વિચારવાનું છે. ખરા વિચારો
 લાવવા બદલ લેખક પર કોઈની તીક્ષ્ણ કટારો
 ફેંકવાની નથી, અને જે ફેંકવામાં આવે તે

તેવા સંકુચિત વિચારના ગૃહસ્થો માત્ર ભૂલજ
કરે છે એમ કોઇ પણ કહી શકે ખરો:—

સર કરીમબાઇના જીવન સંમધેની નેટલી
માહિતીઓ હું મેળવી શક્યો છું તેટલી ખનતા
સુધી તો મેં એમાં સમાવી છે તો એ મનુષ્ય
માત્ર ભૂલને પાત્ર છે. હું ભૂલું તો તેમા કાંઈ
નવાઈ નથી, ભૂલ્યો હોઉં તો સુત વાચક વૃદ્ધ
મને ઉદારતા દર્શાવી ક્ષમા કરશે એવી આશા છે.

૮, દોનતાડ કેસલેન

મુંબઈ ૩.

તા. ૧૨-૧૦-૨૫

સાકી.

કરીમભાઈ

સર કરીમભાઈ ઈબ્રાહીમ
પહેલા ઝેરોનેટ

તું

જીવન ચરિત્ર.

The Late Sir Currimbhoy Ibrahim.
(First Baronet)

मुस्लीम सभावती नौकाना सूकानी दिदुरथानना शाह सोदागर
महुम सर करीमभाई छप्राहीम.
(पहला बॅरोनेट)

ખુશા અમીર વો' મુન્-અમ કે હોકે દૌલતમંદ,
જુકાએ સર શજરૈ મેવા દાર કી સૂત.

હિંદુસ્તાન અને તે પર વસ્તી ખોળ-
પારસી-હિંદુ ક્રિશ્ચિયન-ચહુદી-વોહરા-અને મોગલ
તેમજ અરબ આદિ પરચંગી પ્રજામાંના સાહિત્ય
વિલાસીઓ હજી થઇ ગયેલા થયા થયા મહાન
નરોના ચરિત્રોથી અપરિચિત છે જેવું મુગ કારણ
ખરી રીતે જોઇએ તે। માત્ર તેમની ખેરકારી
છે. આંખ વિંચામણા અને લોભ સાથે અધાનવાતું

કડવું ખી લિંદની પ્રલોક કામમાં સદીઓની સદીઓ અગાઉ રોપાય ગયું છે વિનિદ્ય કામમાં રોપાયના એ ખામથી કાઈ કામને પોતાનું પેલ પ્રકારનું છે. કેઈ હજુ પુટવાની તૈયારીમાં છે. જ્યારે ક્યાંક એ ખાનું સ્વરૂપ હોડા. એ આપણે જોઈ શકીએ છીએ. તે ખી ભારતની એવી અનેક કામો છે કે જેમાં એ મૃત્યુની કડવાસ ધરા નાર ખી એક એથી ભરેલા મહાન વૃક્ષ તરીકે કોના શીરપર ઝડુમી રહ્યું છે જતા છતી આખે આપણા અનેલા તે જોઈ શકતા નથી.

આ પુસ્તક લખતા વચ્ચે કે છેવટના કામ અને ત્રિમત વગ માટે કેઈ લખી દર્શાવ રૂપી વીણના છાટા ઉપાકુ તે કરતા તે આરંભમાજ ભક્તે એ ઝેર પ્રમસાય કે જેથી આગળ જતા સીંચન થએલા અમીથી તે હજાહજ વીણનું ઝેર ઉતરી જાય. આ વિષય આરંભમાજ શોભે. કાંઈ કે તેના ઝેરી ખીયાને પાણી સીંચી હોડવા આકારમાં અને તે પછી કામને જડ પૂજાથી ઉમેડી ફાંટી દેવા તૈયાર ઉમેલા વૃક્ષ સ્વરૂપે તૈયાર કરનાર કેઈ હોય તે તે ત્રિમંતોજ છે માટે આરંભમાજ તે ખાને પાણી ન સીંચવાની ભનામણુ કરતા એ એ.કો ટાંકી લઉં તે તેજ એ અ ધર્મ પકશે. જે કે મારા આ લેખ પર ત્રિમંતો લેશ માત્ર પણ

ધ્યાન આપવાના નથી એવી ગારી સંપૂર્ણ ખાત્રી છે. છતાં જ્યારે લખવાનો પ્રયત્ન પ્રાપ્ત થયો, ત્યારે હવે લખ્યેજ છુટકો દીલમા ભગવલા ઉભરાઓ ખાલી કરતા પણ શ્રિમતોની તિક્ષ્ણ દષ્ટિનો ભોગ થઈ પડવાની ધારતી અને ન લખતા રીખતી કેમનો વિચાર એ બન્ને દિશાઓના ગણાતાણામા તથાના એટલે મુઠી વચ્ચે સોપારી જેવી સ્થિતિ ભોગવતા લેખકને એટલું કહેવા યોગ્ય છે:—

કુલ જે કહેતા હુ તો ચારોકા ^૧કલક હોતા હય,
 ચુપ જે રહેતા હુ કલેજા મેરા રશક હોતા હય

શ્રિમતો એટલે અજ્ઞાન વ્યક્તિઓ—આત્મ પૂજક પૂતળા કેમનું સત્યાનાશ વાળનાર ઝેરો હવા-હા.....શ્રિમતો! જે બુદ્ધિશાળી ગણાતા હોય તો તે માત્ર તેમની પાસે રહેલા ધન બંધારથીજ, ધનને અંગે બર્થ આડંબર કરતી આત્મ પૂજક વ્યક્તિઓ જનસમાજમા નિદાન તરીકે એગખ પ છે. એટલે જાણુ પોતે ન હોય તો દુન્યામા અંધારુંજ હોય માને છે

અસ્લાહરે કનાઝ દેખકે કહેતે હંય આઈના,
 હમ ઝનાઝની નહી તો કાઈ નાઝની નહી.

^૧કલક:-હુ.ખ. રશક હોવા હય:-દોટે છે.

પરંતુ વિચારક વર્ગ આગળ-પછી જમે તો તે નિર્ધન હોય-જરૂર તે મુર્ખમાંજ ખપે છે. એવા શ્રિમંતો મુર્ખ છતાં પૈસાને અંગે વિદ્વાન ગણ્યાતી વ્યક્તિઓ-અજ્ઞાન છતાં લક્ષિમની પ્રસન્ન-વાને અંગે ચતુર લેખાતા પુરૂષો ડગલે ને પગલે કામમાં નજરે પડે છે જ્યારે જ્ઞાની-વિચારક-અને ખરા ખોટાની તુલના કરી શકનારા શ્રીમંતો જુજ જેમજ દેખાય છે, અને જેઓ એવા છે. તેઓ માટે એજ પ્રાર્થના છે કે ચીરકાળ પર્યંત જીવતા રહેા. તેવા અવિચારી શ્રિમંતોના થોડાક દાખલાઓ ટાંકી લેવાની આ સ્થાને રજા લઉં છું. બનતા સુધી તો આજે જેટલા બનાવેા ધ્યાનમાં છે તેટલા બધાજ ટાંકી લેવાની પ્રખળ ઇચ્છા મનમાં રમી રહી છે

અસ્મે સાક્ષીકા ઇશારા હય ચે સ્વયમાને સે,
દેખ હુશીઆર ન જાયે કેાઇ કેમયખાને સે.

નાજ:-અભિમાન. નાજની:-અભિમાન કરનાર-અભિમાન ધરાવનાર સુંદરીઓજ હોય છે. જેઓ ખોટાના સૌંદર્ય માટે બહુજ અભિમાન કરે છે. તેથી સુંદર સ્ત્રીઓ માટે “નાજની” બોલવખરય છે.

અસ્મે સાક્ષી:-સાક્ષીની આંખ. સ્વયમાનેસે:-ખાલાને. કેમયખાનેસે:-પીડામાંથી

જ્ઞાન ન હોય ને ધન હોય તો તેવા ધનને શું
 ઘોષ પીણું છે ? ત્રિચાર શક્તિ ન હોય તો તેવા
 ધનનો શો ઉપયોગ ? ખરા ખોટાને પારખવાની
 પરીક્ષક દષ્ટિ ન હોય તો તેના પૈસાને શું આગ
 લગાડવી ? ચાતુર્ય અને બુદ્ધિબળ નહોય તેવા
 શ્રીમંતોને શું ઉકાળા પીવા છે ? પૈસા હોય ને
 જ્ઞાન નહોય તેવા પૈસાને મારા તો સાત સલામ
 છે. આત્માભિમાન અને કામ લાગણી વિનાની
 વક્ષિમને સેવકના તો સાત પ્રણામ છે.

કામમા પડેલા ગરીબ બાળકો-અનાથો-અને
 વિધવાઓની દાઝ ધરાવનારા શ્રીમંતોજ આ
 ભારતપર જન્મે. એવા શ્રીમંતોની અમને જરૂર
 નથી કે જેઓ વ્યર્થ અહુભાવને પોષી પોતાની
 આડંબર વૃત્તિથી પોતાનેજ જોઈ શકે અમને
 તો કામને જોનારા શ્રીમંતોની જરૂર છે. કાઉન્સિલ
 કે કોર્પોરેશનમાં જવા વડી ધારાસભા કે બીજા
 એવાજ મંડળોમાં દાખલ થવા કાજે માથુસો
 લાખો રૂપીઆ ખરચી નાખે છે. પણ જ્યારે
 પોતાની કામતું બાળક તેમને દરવાજે મહદ
 માગવા જાય છે. ત્યારે તે બાપડાને દરવાજા ઉપર
 પથુ ઉભું રહેવા દેવામાં આવતું નથી. પાંચ
 પંદરની તેને મહદ કરવા હાથોમાં કાંટા વાગે છે.
 બીકાર છે એવી શ્રીમંતાદને. આપણે જોઈ શક્યા

હકીમું કે એવા મંડળોમા દાખલ થઈ તેઓ
કોમનું લેશ માત્ર પણ ભલું કરી શકતા નથી.
માત્ર તેમા દાખલ થવા મોટરો અને મત લેવા
કરનાર કેવલાસરો ઉપરાંત પાર્ટીઓ અને મોજ-
શોખમાજ હજારો રૂપીઆ ખર્ચાઈ જાય છે.
એ પૈસા કોમના લાભાર્થે ખર્ચાયા હોત તો શું
કોમની ઉન્નતી ન થાત ? જરૂર થાત પણ સમજે
કાણુ ? પોતે ખરાબીના અંધકારમય ઉંડા ખાડા
તરફ તણાતા જાય છે છતા તેમા પડી નાશ થવા
અગાઉ પોતાને સંભાળી લેવાના વીચારો તેઓ
લેશ માત્ર પણ કરતા નથી.

પર ઉસ કોમે રંગાશીલ કી ગફલત વોલી હય,
રતનજુલપે અપની રકનાઅત વોલી હય.
મીને ખાકમે શીર ભી જરૌનક વોલી હય,
હુધ સુખ્હ ઓર ખવાગે પરાહત વોલી હય.
ન અફસોસ ઉન્હે અપની મહત્તવે હય કુછ,
ન ફરસક ઓર કોમે કી ઇજ્જત પે હય કુછ.

રંગાશીલ:-ભાન ભુલી. રતનજુલ:-અસ્ત.
રકનાઅત:-ધીરજ. જરૌનક:-જાહોજલાલી. પરાહત:-
આરામ. ફરસક:-હર્ષા.

સરકારી ફરમારી કામ પ્રત્યે તમે નીહાળો-
 લોન કે બીજી એવી બાબતો જેમાં સરકારને મદદ
 જોઈતી હોય ત્યારે કોઈ માનનીય સરકારી
 અમલદાર મુખ્ય શિબંતોને પાર્ટીઓ આપી પોતાને
 ત્યાં તોરે છે. પાર્ટીમાં ખાશુખીગી પછી અટ-
 દ્ય તે પોતાની મતજગ કહી ન જો છે અને નામના
 ભુખ્યા શિબંતો તરત પચીમ પચામ હબ્બર કે જે
 પાસે લાખતો આકડો ત્યાં જમે કરાવી આવે છે.
 આટલા રૂપીઆ માત્ર પોતાની નામના ખાતરબદ
 અપાયો. એમાં તેમણે કેમનું શું બહુ ક્યું? તે
 અમલદાર સાહેબ પાસે તો તરત રૂપીઆ
 એટલી નાખ્યા પણ કેમનું કાર્ડ બાબક સહાય
 માગવા દરવાજો આવશે તો “શેક સૂતા છે”
 અથવા “બહાર ગયા છે” એમ કહી તે બીચારને
 ટાળી નાખશે. અને જો કદાચ લોગ જોશે તે
 શેક સાહેબ સાથે વાતચીત કરવાનું માન તે
 બાપડો ખાત્રી શક્યો તો એ “અમે તે કેટલાને
 મદદ કરીએ?” એમ કહી બચારને કાઠી મુકશે.
 હા...ખરી વાત મિત્ર રા તે ઉદાર પુરુષ કેટલાકને
 મદદ કરે? મદદ કરી કની તો થાક્યો. હવે લક્ષ્મીનો
 વિવેગ તેઓ કેમ ખમી શકે? વિરહી મન
 બધા જવાની ધાસ્તી પણ પાછી સાથેજ હોય
 એટલે તેમને હાથ ખેંચવુંજ પડે.

‘शीराके मार में’ रनहरत हय मयसे,
अलग ँडा हं साडी से ँगीगड कर.

धरुी धरुी आशाअे आवेवो ते अियारी
निराश थर्न पाछे ँगे. शुं तेरा अिमंतो लुडी
अय छे के ँहरत विना केअ मद्ध मागवा
न आवे.

‘धुन्कार तो करते हो मगर येँनी समज दो,
‘अे वळड कीसीसे केअ’ ‘साअेल नहीं होता.

रांडोना धरमां-नाय मुजरामां के केअ
कंयनीना प्रेममां लामे असे अरथाय. पान
याववामां के ध्यारीना हाथे पानतुं ँडुं पावामां
हजरो असे उडे. दाइनी आटलीमां केअ असे
वडी अय. मोटरना पेट्रोलमां से केअ असे सणगे.
पथु काम न आय. काम मद्ध न मेणवे, काम
केणवाशी न पामे, काम रीयातीअ रहे. केअ
धीकार छे अेवा भारतना संतानोपर.

वांधे उहाववामां आअे के कामना अिमंतो
करतां अरो दोष मध्यम स्थितिना माथुसेनेअ

‘शीराकः-विभोग. रनहरतः-धीकार अथवा
कंटाणे. ‘मयः-दाइ. ‘धुन्कारः-ना पाडवी. ‘अे
वळडः-कारणु विना. ‘साअेलः-मांगवार.

છે. જેની દલીલો આપવામાં આવી, પણ એ
 દલીલો ઉપર અચ્છી રીતે વિચાર કરતા છેવટે
 પણ કોયકું તે એમજ ગુંચવાયલુજ રહ્યું. શ્રિમ-
 તોમા જેટલા દુર્વ્યસન છે તે કરતા પણ વિશેષ
 મધ્યમ વર્ગમાં છે. એ વાત ખરી. છતાં ઉધે
 રસ્તે ઉતરી પડેલા એ ગરીબ વર્ગને ક્યારી ખખર
 પડે કે તેઓ સરળ માર્ગ ત્યાગી ચૂક્યા છે ?
 કારણ કે તે બાબતનું જ્ઞાન કમવવા માટે કેળા-
 વણી અને જ્ઞાનની જરૂરત છે જેની તે મધ્યમ
 વર્ગમાં તે અછત દીસે છે. એટલે કેળાવણી કે
 જ્ઞાન વિનાનું બહુ ભુકું તે કમ પારખી શકે ?
 તે ઉપરાત જે ગરીબ વર્ગ દુર્વ્યસની હોય તે
 તેને સુચારવાનું કામ પણ માત્ર શ્રિમતોથીજ
 થઈ શકે છે. એક ગરીબ વર્ગની વ્યક્તિ કરતા
 એક શ્રિમતનો ખરચ ડગલેને પગલે અગણીત
 હોય છે, પ્રત્યેક કામમાં તે વધુ ખર્ચે છે. વધુ
 વડાડે છે. એટલે આટલો ખર્ચ ગણનાર શ્રિમંત
 પોતાના ખર્ચમાંથી કામને તારવા માટે પણ
 અમૂક રકમ કાઢી શકવા સામર્થવાન છે. મધ્યમ
 સ્થિતિની ફરજ અને શ્રિમત વર્ગની ફરજને હું
 આગળ જતાં સમજાવીશ અને તેથી સમજાઈ
 આવશે કે ખરો દોષ શ્રિમતવર્ગનોજ છે. એટલું
 નક્કીજ છે કે મોજશોખ માટે ખર્ચ કરનાર એટલે
 કે જે માણસ એક થોડા સમયમાં આટલો ખર્ચ

કરી શકવા સામર્થ્યવાન હોય તો પછી તે પોતાની
 યથાશક્તિ મુજબ કામના ગરીબોના ઉદ્ધારાર્થે શા
 માટે પ્રયત્ન ન કરે ? શા માટે તે કામને મદદ
 ન કરે ? જેમ પોતે ખાઇ પી આનંદ મેળવે છે,
 તેમ કામનું હિતાહિત પણ તે શા માટે ન
 વિચારે ? આ વાતનો નિર્ણય આગળ જતા
 થઈ જાય ત્યાં સૂધી બીજી વસ્તુઓ તપાસી લ્યો.

આવો હવે પશ્ચિમની ઠંડી હવાના લહાવા
 લૂટવા ત્યાં સૂધી ધકેલા ખાતા શ્રિમંતો તરફ
 આપણે જોઈએ. વર્ષમા એકાદ બેવાર પોતાની
 તંદરસ્તીના સુધારાર્થે યુરોપના પ્રવાસે નીકળી
 પડતા શ્રિમંતો લાખો રૂપિયા કાકરા પેડે વેરી
 નાખે છે. યુરોપ ! એ નામની મોહીની જાડું
 તેમને લાગી હોય તેન વર્ષમા એકાદ વાર જે
 ત્યાં ન જવાય તે! તેમને એન પડતું નહી,
 હા... કેમ નહોય ! શીતળ પ્રદેશની સૂંવાળી ચામડી
 કેને ન ગમે ?

દમ નીકલને લગા ઉસ છુતપે મુસલમાનોંકા
 અબ્બ તે! અસ્લાહી ૧ નીગેહ્યાન હય ઇમાનોંકા

થોડાજ સમય ઉપર એક સર નાઇટ સાહેબ
 યુરોપના પ્રવાસે નીકળ્યા હતા. અગાઉ એમ તો

---

૧ નીગેહ્યાન:—રક્ષક-સંભાળનાર.

દર વર્ષે તેઓ ત્યાં જતાં રહેતા, પણ તેમની
 છેલ્લી મુસ ફરીનો અરથ કર્મ મંગેગે હું જાણવા
 પામ્યો, જે રૂપીઆ ચાર લાખનો હતો. એ
 ચાર લાખમાથી ત્રણ લાખ-અરે બેજ લાખ
 એટલા પણ નહીં તો એકજ લાખ તેમણે
 જે પોતાની કામ માટે કહ્યા હોત અને તે
 લાખ રૂપીઆ માટે કામને જોઈતી મદદની જાહે-
 રાત આપી હોત તો આથી શું કામને મદદ
 ન થાત ? ખીજ એક રાજવંશીની રૂપીઆ
 પીસ્તાલીસ લાખની યુરોપ ખાતે બનેલી કહાણી
 શું પ્રજા વિગરી બેઠી છે ? એક સાધારણ
 ખાટકી કન્યા માટે રૂપીઆ પીસ્તાળીસ લાખ
 સાથે પોતાની ઇજ્જતનો ભોગ ! એ શું
 પશ્ચિમની બલીહારી નહીં કે ? પેલા સરનાઈટ
 સાહેબ ચાર લાખ યુરોપ જઈ અરથવા કરતા
 ચરસોમા હિંદની કાંઈ અવી જગ્યાએ નહોતા
 જઈ રકતા કે જ્યાં તેમની તંદરસ્તી સારી રહી
 શકે ? હા. કદાચ ભારતે પોતાનું ગૈરવ ખોલું
 હશે ? શું આ નંદનવન હવે કંટકમય થઈ ગયું ?
 શું જે ભુમિ ઉપરના લીલા હમ ખેતરો માટે
 કવિઓ વર્ણન કરતા, લેખકો મુક્તકંઠે વખાણ
 કરતા તે જતા રહ્યા ? કૃષ્ણાદિત્યી લચી રહેલા
 લતા, મંદીરોની મહીમા અને મનોહર જમનો શું
 અહીંથી ઉપડી ગઈ ? શું મંગા, જમનો કે

સિંધુના શીતળ કીનારાએ એ કળદ્રુષ જમીનોને શુષ્ક બનાવી દીધી ? શું દીલ્હી, આગ્રા, લખનવ, કે કાનપૂરની આદર્શ કળાના નમૂનાઓ હસ્તી-માંથી મટી ગયા ? શું તે શીતળ ટેકરીઓ ભારતીયોના ખોઇ બેઠી ? દુર્ભાગી ભારત બ્રાતૃભાવના અમી રેલાની રહેનાર, તારા મુક્તકંઠે વખાણો કરનાર વીરલા તો ઉપડી ગયા. જે દેશ ઉપર દેવ દાનવો પેદા થયા, જે ભૂમિ પર મહાન નરો-ત્રોહાઓ અને પરોપકારી પુરુષો જનમ્યા, જે દેશમાં મહાન તપસ્વીઓ અને પીર મુરશીદોએ જન્મવાનું મન પર લીધું, તે દેશનું ગૌરવ, અભિમાન કળક અને પરદુઃખભંજન ગુણો જતા રહ્યા ? ધન્ય છે ભારતી પુત્રો તમને.

ચેહી હાલ દુન્યામે ઇસ કૌમકા હય
 રબંવરમે રજહાઝ આકે જસ્કા પડા હય
 કીનારા હય દુર ઔર તૂફા બપા હય
 ઠગુમાં હય ચે હરફમ કે અબ દુખતા હય
 નહીં લેતે ઝકરવટ મગર પઅહેલે કીસ્તી
 પડે સોતે હંચ ઈમે ખખર અહેલે કીસ્તી

રબંવર:-પાણીનું વટોગીયું. ર જહાઝ:-નૌકા
 ઠગુમાં-શંકા. ઝકરવટ-પાસું ફરવવું પઅહેલેકીસ્તી
 નૌકામાં સુનારા અથવા ખેસનારા ઈમે ખખર-
 બાન સુધી.

એક વખતની વાત છે કે દેવગણી ખાતે આવેલી જમીન સંબંધે ચાલતા કેસ માટે મારે નાસકની ટોટમાં જવાનું હતું. પણ હું ત્યાં જઈ લડત ચલાવું તે અગાઉ મારા પિતૃઓએ પાવર ઓફ એટર્ની લઈ લેવાનું કહ્યું. પાવરનો ખરડો તૈયાર કર્યો અને ગયો. હું તો એક જે. પી. સાહેબની સહી લેવા મારા પાડોશમાંજ વસ્તા તે જે. પી. સાહેબે પોતાને ત્યાં એક જુનો પુરાણો વકીલ નોકર રાખ્યો હતો. તરત તેમણે તે ખરડો પેલા ધરડા ખખને જોવા આપ્યો. તે વકીલ સાહેબ હતા મરાઠા એટલે કાંઈ ગણુ-ગણુતા ચક્ષુએ ચઢાવી મંડ્યા જોવા. અને થોડી વાર સહી તેમણે તે ખરડો પેલા જે. પી. સાહેબના હાથમાં આપતાં કહ્યું. “હું મંધી આપલા કામ નાહો.” ચાલો થઈ રહ્યું, પેલા વકીલ સાહેબે કહ્યું અને તે જે. પી. સાહેબ તે ખરડો મારા હાથમાં આપતાં જોયા. “ઝૈર હીસીકે પાસ સહી કરાલો.” હું તો સ્તબ્ધજ થઈ ગયો. પેલા જે. પી. સાહેબે પોતાનું પોત પ્રકાશ્યું, અને પોતાની વર્તણૂકથી મને જણ્યાની દીકું કે હું કાયદા કાનુનો જાણુતો નથી. માત્ર શિમંત હોવાને કારણે નામ માળખ પૂછું તો હોવુંજ જોઈએ એટલે જરૂરિયાત ઓફ ધી પોસનું પૂછું વળગાડ્યું છે. હું મારા મનમાંજ તે સર્ખ

વ્યક્તિની મુખતા ઉપર અકસોસ ક'તો! સ્વર્ગ-
સ્થ કેપ્યુ. મ્યુનિસિપલ કમિશનર મીં એ. એ
મોહી પાસે ગયો. અને તે લલા પુરૂષે શું
કયું? મારી સાથે મારે ઘેર આવતો રહ્યો.
માર્ગમાં મેં કહ્યું "આપણે ગ ડી કરી લઈએ."
તોએ તેમણે ના પાડી અને રખડતા તે
બિચારા મારે ઘેર આવી સહી કરી ગયા.

અમને તો આવા પુરૂષો જોઈ મે છે. અજ્ઞાન
અને મુખ જે. પી. સર નાઈટે-ખાન બહા-
દુરો-કે જેરોનેટોની અમને જરૂર નથી. સ્વાર્થી
શ્રિમતો કેમને નથી જોઈતા. અમને તો પર-
દુ:ખમંજન-પરે.પકારી અને પરમાર્થમાં મન
રોક્ષી રાખનારા વીરલાજ જોઈએ છે. વિઘાની
તો સુંગંધ પણ જેમણે ન લીધી હોય એવા
શેડીઆઓની અમને જરા પણ જરૂર નથી.
ખીજઓને જરૂર હોય તો ભવે. મને તો તેવા
શેડીઆઓની લેશ માત્ર પણ દરકાર નથી, કાર-
ણકે મારી નજરમાં તો તેવી વ્યક્તિઓ પુરૂષાર્થ
ધેરાવનાર વ્યક્તિઓ તરિકે નહિં, પણ માનવ,
અંદતરમાં ધારણ કરેલા વાંદર સ્વરૂપ જેવા
જંથુાય છે. "વિઘા વિનાતો મ:ગુસ નિત્ય
નવા મેવા ખાનાર વાંદરથી પણ બહાર
ગણાય છે."

૧ ખુશા અમીરવો' ૨ મુન્અમ કે હોકે ૩ દૌલતમંદ
 ૪ જુકાએ સર ૫ શજરે મેવાદારકી સુરત

કામમાં કેળવણી નથી. કારણ કે કેળવણી કે વિદ્યાને આહનારાજ નથી. એક ધરમા જ્યારે પુત્ર પ્રાપ્તિ થાય છે. ત્યારે ગમે તો તે શ્રિમંત હોય કે નિર્ધન પણ માત પિતા તો હર્ષ ઘેલાજ થઈ રહે છે. નહાનપણથી પાળી પોષી ભવિષ્યમાં તે પૂત્રથી લાભ મેળવવાના વિચારે તે ગરીબ આર્થિક સ્થિતિ ખરાબ હોવા છતાં પણ પોતાના પૂત્રને મહા કંઈ વેડીને પણ મોટા કરે છે. નિશાળે જવાને લાયકનો થતાં માતપિતાને પોતાના તે પૂત્રને કેળવણી આપવાનો વિચાર થાય છે. પણ કેળવણી આપવું પૈસા ક્યાથી લાવે? છેવટે તેઓ બાપડા નીરાશ થઈ પોતાના પૂત્રને મજૂરી કરવા મોકલે છે. સાધારણ પગાર ઉપર તેને પોત નું નિર્વાહ ચલાવવું પડે છે. કહો હવે કે તે બાળકને આગળ વધવાના કેાઈ ચિન્હો છે ? નથીજ. તેની જાંઠગી ધૂળ થઈ ગઈ. તેની શક્તિઓ દબાઈ ગઈ. અને તે મજૂરી કરવા પાછળજ પડ્યો. ક્યાં ગયો

---

૧ ખુશા:-મુખારિક છે. ૨ મુન્અમ:-કલ્યાણ
 કર્તા ૩ દૌલતમંદ:-શ્રિમંત. ૪ જુકાએ:-નમાવે
 ૫ શજરે મેવાદાર:-જૂળથી લગી રહેલા વૃક્ષ.

માત પિતાનો પુત્રના જન્મ દિવસે ઉપજેલો હર્ષ ?
 આ આનંદ તેમજ ઉત્સાહને દાખી દેનાર-ભિક્ષુકા
 વસ્થામા રીખાવી રીખાવી મારી નાખનાર કોઈ
 હોય તો તે કોમના શ્રિમંતોજ છે. કેટલાકોને
 થોડુંક શીખ્યા પછી પૈસા ન હોવાના કારણે
 અધવચ્ચે નિશાળ મૂકવી પડે છે. અને રળી
 ખાવા માટે બહાર પડવું પડે છે. શું કોમના
 શ્રિમંતો પોતાના ગરીબ બાળકોને ઉચ્ચ સ્થાને
 નથી લઈ જઈ શકતા ? આવી પછાત કોમ
 માટે ટીકા કરતા સને ૧૮૪૭ની સાલમા સર
 અર્સકીન પેરીએ ખુલ્લે ખુલ્લુ જણાવ્યું હતું કે
 (“ખોળઓમાં) શીખેલા માણસોનો ટોટો છે, અને
 વિદ્વાનો તો હોયજ ક્યાથી ? એક પણ ખોળે
 અરખી અથવા ફારસી ભાષા જાણતો નથી, કે
 જે ભાષામા મુસલમાની ધર્મ અને સાહિત્ય
 લખાયલા છે.”

બર ફોરટમા પોતાના ભાષણમા સર અર્સ
 કીન પેરીએ કરેલા ટીકા, માત્ર ટીકાજ નહિ
 પુરંતુ કોમને અવનવું શીખવનાર ઉત્તમ શિક્ષાપ્રદ
 બનેલો હતા. આવા કલંકને શું કોમ ધોઈ
 ન નાખશે ?

લોહ એકનના જરા તે અમીલંચનો ચાઈ કરો,
 તે પ્રખ્યાત નર લંખે છે, કે “હે મનુષ્ય ! તું તારી

યુવાવસ્થામાં જીંદગી રૂપી જમીનમાં એવા બી રોપણે કે જેથી વૃદ્ધાવસ્થામાં તું સારા ફળો પ્રાપ્ત કરી શકે. ”

કેમ રોપે ? કેમ જાળકની જીંદગી છીનવી લેનાર-જીંદગી રૂપી જમીને ખેદાન મેદાન કરી નાખનાર, શક્તિનું ખૂન કરનાર શ્રિમતો, પાશાણુ હૃદય ધરાવતા વ્યર્થ આડળરીચા વડીલોના સકળમાં સપડાયલા જાળકને તેવા અમૃદ્ય બી રોપવા જમીનજૂ મળતી નથી. કેમકે જનમ્યો તે તે માત્ર આત્મપૂજકોની આકરી કરવા માટેજ, પણ તે આધળાઓ ભૂલી જાય છે, કે તે યુવક જીવડાને જે પ્રગતિનું પાણી પાવામાં આવે તે આખી કેમને પોતાની હથેલી ઉપર ઉચકી તે પ્રગતિના શીખરે પહોચાડી દેવા સામર્થવાન થઈ શકે. પણ તે જાળકની તેવી શક્તિઓ ખીલવવી જોઈએ. માત્ર અભણ રાખી - લેની પાસેથી કેઈ પણ જાતના સારા ફળો મેળવવાની આશા રાખવી એ મિથ્યા છે.

મા'શુક વો' હય જીસ્મી તખીઅત ભી શોખ હો કયા કાયદા ફક્ત હોજને ચહેરેકા રંગ શોખ

યાદ કરો સર વૉલ્ટરઃ સ્કૉટનાં આ વાક્યો.

“દુન્યાના મહાન કામો ધણે ભાગે યુવકોએજ કરીયાં છે. આરે મુદ્દાઓએ તે તે પર માત્ર ટાપડીવજ કરી છે.”

આટલું બધું અત્યારે કોણ વિચારે ? કોણ સમજે ? પોતાની ફરજો પર વિચાર કોણ ચલાવે ? એ બધું નજ થાય, કારણકે તેઓ મદમાં ભાન ભૂલ્યા છે. પણ જ્યારે યમરાજ માથે ડિબો રહી-કાળ આમંત્રણ કરશે, ત્યારેજ તેઓ અબજબીમાં ડોળા ફાટી જ્ઞેતા રહેશે. ચક્તિ થઈ જશે. પછી સ્વાર્થ અને પરમાર્થમાં સમાજેલા ગુણ દોષો તેમને જણાશે. ત્યારેજ યુરોપનો પ્રવાસ અને ગેરી મડમડીઓ સાથે કરેલા વૈભવ વિલાસો પાપ સ્વરૂપ ધારણ કરી દ્રષ્ટિ સમક્ષ તરી જાતી ઉપર ચઢી જેસશે પણ... પછી શું ?

સદા દૈરા દૈરા દીખાતા નહી
ગયા વક્ત શીર હાથ આતા નહી

— મહાવ નાટકકાર શેક્સપીઅરે પણ ખરૂંજ કહ્યું છે કે “જે માણસ યુવાવસ્થામાં યુઠાપાને યાદ કરતો નથી તે વૃદ્ધાવસ્થામાં યુવાનીને યાદ કરી રહે છે.”

આજકોલ કોણ ભવિષ્યની ચિંતા કરે છે ? કારણકે જેમને ચિંતા કરવી જોઈએ તેઓમાં તો જ્ઞાન-બુદ્ધિ-કે પાડિત્ય નથી. અને જેઓમાં આવી શક્તિઓ છે તેઓ બાપડા લક્ષ્મીના હાથે આચાર થઈ પડ્યા છે. મુખાંચોના હાથમાં રહેલી સલાનું ભાન કસેવતાં ઇરાનના પ્રખ્યાત કવિ હાસીજ કહે છે કે

અખલહનરા હમા શર્જત ઝે ગુલાબો કંદ અસ્ત
કૂતે દાના હમા અઝ ખૂને જીગર મીખીનમ
અસ્પે તાર્જી શુદેહ મર્જરહ બઝેરે પાલાન
તો કે કર્શી હમાદર ગદને ખર મીખીનીમ

અર્થાત:-અજ્ઞાન તેમજ સુખાંચોને તો આજ
કાલ ગુલાબ અને કંદના શર્જતોજ મળે છે,
જ્યારે વિદ્વાન તેમજ પડિતોને તેમના ખોરાક
બદલ હૃદયમાથી નીકળતા રક્તને પીતો જોઈ છે.

કુળાન અશ્વ એક નિર્જીવ કાઠી થકી જખ્મી થયો,

જ્યારે ગધેડાના ગળામાં સૂવર્ણાલકારો પડેલા
જોઈ છે. એવા માત્ર નામના શ્રિમંતો શા કામના?
બુદ્ધિ અને વિચાર શક્તિ વિના કેમનું તેઓ
કેવું સત્પાનાશ કાઢે છે, તે તેઓ ક્યાંથી જાણી
શકે? વાહ, એવા શ્રિમંતો તો હિંદમાં ભણે
જનમ્યા.

ટોકરોં કે કબી 'એ'જાઝ દીખાએ ન ગએ
અચ્છે રજસાહો કે મુદે' બી જીલાએ ન ગએ

'એ'જાઝ:-પરાક્રમ રહસિા:-મુસલમાનોના
એક પયગમ્બર જેને કિશ્ચિયનો ઇશ્વરનો પુત્ર માને
છે. જેઓ મડદાને જીવાડવાની શક્તિ ધરાવતા
હતા. અને ઇમા મસીહના નામે પ્રખ્યાત થયા
છે. મસીહ એટલે ઇલ્લાહ કરનાર

કોમને મદદ ન કરનારા-કોમની દાદ ફરીઆદ ન સાંભળનારા-અને પોતાનાજ આનંદને મોજ શોખમાં પડ્યા પાથર્યા રહેનારા શ્રિમંતો ૩૪ પુષ્ટ દેખાય છે. શ્રિમંતાઈની છાપ તેમના મુખ ઉપર જણાય છે, અને શ્રિમંતાઈને અંગે ગાલ ઉપર લાલી પણ દેખાય છે, છતાં ખરી રીતે બેતા તે લાલી નથી, પણ કોમના બાળકોના હૃદયમાથી નીકળતા હાયકારાની ભયકર છાપ છે.

અય પ્હસીનો રંગ રમીસ્સીકા નહી હોઠો પેયે હય ઘૂંવા ઉડકર જમા બેશક કીસીકી ઉઆહકા

કહો બેધએ કોમની સ્થિતિ તેવા અવિચારી શ્રિમંતોને અંગે ખરાબ હોય કે નહિં? એક બાળકના જન્મથી મરણ સુધીની સ્થિતિ તમે ધ્યાનપૂર્વક તપાસો તો તમને જણાશે કે કેટકેટલા ગરીબ બાળકોનું ખૂન કોમના શ્રિમંતોની ગરદન ઉપર પોતાની લાલી દેખાડી રહ્યું છે. બાળકની જન્મ સ્થિતિ પ્રથમ તપાસો. એક બાળક જન્મ્યું અને જન્મતાંજ તેને હવા પાણી વિનાના એટલે કે જીવતાંજ કબરમાં રહેવું પડ્યું. આજ કાલના

પ્હસીન:-સૌંદર્ય ધરાવનારાઓ. રમીસ્સી:- હિંદુસ્તાનમાં દાંતે મીસ્સી લગાડવી તે સૌંદર્યમાં વધારો કરવા સમાન છે. ત્યાંની સ્ત્રીઓ ખુબ સુરતી માટે મીસ્સી લગાડે છે. આહ-હાય.

સમયમાં એક તો ધરના ભાડા એટલા મોંઘા કે
ગરીબ માણસ કમાતો હોય મહીને રૂપીઆ પચાસ
અને તેને ભાડું ભરવું પડે રૂપીઆ ત્રીસ, બાકી
બચેલા વીસ રૂપીઆમાં તે શું ખાય? શું સ્ત્રી
છોકરાને ખવરાવે? શું પહેરે? અને શું બાળકોને
કેળવણી આપવા પાછળ ખરચે? એટલે પોતાની
પથારીના પ્રમાણુમા પગ લાંબા કરતા એછા
ભાડાનું મકાનજ તેને લેવું પડે અને તે લેવા
કાળે તે ગટર જેવી એરડીમા હવા ઉભસ વિનાના
ઘરમા રહે એમ કહો કે ઘોરમાં રહે. એટલે પ્રથ
મજ તેની તંદરૂસ્તી ખરાબ થઈ આરોગ્યતા મુસા
ફરી કરી જાય, અને રોગ જડ ઘાલી પેસે, તેમા
અવતરે બાળક, એટલે કુમળુ બી હજી તો ધરતી
ઉપર આવતાંજ-એમ કહો કે માતાની પેટરૂપી
ઘોરમાથી નીકળતા નિર્દય શ્રિમતોનો ભોગ તે
ખિચાઈ કુમળું બાળક અંધારા ઘરમાં-ગંદી હવા
પાણી વિનાની કેટડીમાં આવ્યું.

પૂરી મુરાદે દીલ હો કે પુટે મેરા નસીબ
ચલતા હું અખતો ૧ કુચએ કાતીલકો યા નસીબ

બાળક જન્મતાં હવે માતાનું દુધ તેને પાવું
જોઈએ. પણ દુધ આવે ક્યાંથી? પૌષ્ટિક ખેરાક

૧ કુચએ કાતીલ:-કાતીલના મોહોક્ષામાં કાતીલ
એટલે મારનાર-સંહારનાર.

મળે કે કાંઈ શક્તિ આપનાર પદાર્થોથી માતાની શક્તિનું રક્ષણ થાય ત્યારે બિચારું બાળક પણ દુધ મેળવી શકેને ? પણ માતાનેજ દુધ ન હોય નિર્બળતા અને અશક્તિને અંગે દુધ સુકાઈ ગયું હોય તો પછી બાળક બળવાન બનેજ કેમ ? માતાનું દુધ ન મળવાથી બે પૈસાનું બકરી કે ગાયનું દુધ લાવી તે બાળકના ટગમગતા જીવન દીપકને નભાવી રાખી શકાય. પણ આરંભમાંજ માતાનું દુધ ન મળવાથી તે બાળકની માનવ પ્રકૃતિમાં જરૂરજ ફરક પડે. માતાનું દુધ જે તે બાળકની માનસીક શક્તિ ખીલવનાર અમીનું કામ કરે છે, તે બદલ ઢોરોના દુધથી તે બિચારાનું પોષણ કરવામાં આવે. કહો હવે તે બાળક કેમ તંદરસ્ત રહી શકે ? એક તો ખોરાક નહિ અને બીજું હવા ઉજાસ વિનાનું ગંદુ ધર એ બન્ને આપદાઓમાં તે કુમળું બાળક પોતાનું આયુષ્ય ખોતું જાય છે. જેમાં ઘણા ખરા બાળકો તો આવી સ્થિતિને અંગે ક્રોધેજ મરી જાય છે. પણ જે ક્રોધના શ્રિમંતો હવા ઉજાસવાળી આરોગ્યતાના દર્શન કરાવનારી સરતા બાડાની ચાલીઓ કે મકાનો બાંધે તો તેવા ક્રોધે મરતા બાળકો શું ન જીવી શકે ? અને ગંદી હવાથી માંદા થઈ પડી ડોક્ટરોને પૈસા ખવાડતા ગરીબ માણસો શું તંદરસ્તી ન જાળવી શકે ?

દૈવ જોગે તેવા બાળકોમાંનું કોઈ બચ્ચું અને
 રીબી રીબી મોહું થયું, એટલે કે છ સાત વર્ષની
 ઉંમરનું થયું તો પછી માબાપોને તેને નીશાળે
 મૂકવાની ચિંતા પડે. પણ પિતા કમાતોજ
 એટલા પૈસા હોય કે સંસારનું નિર્વાહ ચલાવતા
 ઉલટો તે કરજના કુંડમાંજ પડ્યો રહે તો પછી
 બાળકને શીખવાડવાના કેળવણી રૂપી અમૃતનું
 અમીપાન કરાવી પ્રગતિના પ્રકાશિત મુખપાના
 દર્શન કરાવવાના સાધનોજ ક્યાંથી લાવે ? આમ
 હોય એટલે તે પિતા પોતાના નાના બચ્ચાને
 નોકરીએ રખાવે ત્યાં પગાર મળે રૂપીઆ પાચ
 કે દસ અજ્ઞાન અને અભણ છોકરો પછી નોકરી
 ઉપરજ મંડ્યો રહે, તેને પ્રગતિની ચિંતાજ ન
 થાય, તે તો માત્ર મહીને દસ રૂપીઆ ક્યારે
 મળે તેનીજ વાટ જોતો હોય, તેમાં પણ છોકરો
 હોય તો તો ઠીક, અને જો નિર્ધન માત્ર પિતાને
 ત્યાં છોકરી અવતરી તો તો સાતે ભવના પાપ
 ઘોવાઈ ગયા જાણવા-કહો આવા મહિને દસ
 રૂપીઆ કમાતા બાળકો બીજાને કેમ મદદરૂપ
 નીવડી શકે ? અરે પોતાનેજ સંભાળવાની શક્તિ
 જ્યાં ન હોય ત્યાં બીજાને તે વળી શું સંભાળી
 શકાય ? આવા અભણ બાળકોથી શું કેમ કહી
 પણ સારા કૃતો મેળવી શકે ? શું તેવા અજ્ઞાન

બન્યાંઓ કદી પણ પોતાની કોમનું હિતાહિત વિચારી શકે ? કે કોમને મદદ કરી શકે ?

દેખકર ૧જુલુક વિન્સે કહેતે હય હવા ખાહાને ઇશક કયા ઇસી રદામનસે દીલકી આગ ભડકાયે ગે આપ?

સાત આઠ વર્ષથી વધતા-નોકરી કરી જુજ પેદા કરી હાડમારીમા દિવસો પસાર કરતા તે બાળકે યૌવનના ભયકર અને વિટબણામય માર્ગમા પગ મૂક્યો કે પછી તેની જીંદગીનો પણ અત આવી ગયો સમજે કુદરતે મૂકેલી શક્તિઓ કુદરતે મૂકેલા ભાને તેની દષ્ટિ સમઠા તરવા માટે છે તે કટકમય યૌવન તે બિચારા મુશ્કેલીસ યુવકની જીંદગી માટીમા મેળવી દે છે લગ્ન કરવા માટે પૈસા ક્યાથી લાવે ? અને જો લગ્ન પુરતા પૈસા હોય તો ગરીબ બનણી તેને દીકરીજ કોણ દે ? અને જો એમ ધારો કે દીકરી પણ મળી, અને લગ્ન પણ થયા તો પછી માસીક અમૂક આવકમાંથી તે તેનું અને પોતાની સ્ત્રીનું જુજ-રાન કેમ ચલાવે ? આવા પ્રસંગને અગે તે યુવાની કે જો હજારો આશ્તોને હસ્તા રમતા ટાળી નાખવાની શક્તિ ધરાવે છે, તે શક્તિઓ દુસ્માઈ જાય છે. તેના મન ઉપર વિચિત્ર લાગ-

૧જુલુક:-વળ ખાધેલા સુંવાળા કેશ રદામનનું પાલવું.

છુઓ પ્રગટી નીકળે છે, જેમાં તે બિચારો મુક-
 લીસ યુવક ઘેરાય છે. અને વળી જે યૌવનનો
 પ્રભાવ વધુ પડ્યો. તે ચોક્કસ માની લ્યો કે તે
 સરળ માર્ગી યુવક અત્યાચારી અને વ્યભીચારી
 બનશેજ. અને બ્યારે તે, તે માર્ગ ઉપર મુસાફરી
 કરવા માંડે છે, એટલે પોતાની કુટુંબને અગે
 તેની દાનત બગડે છે, પછી તે પૈસા પેદા કરવાના
 મોહમાં જુગાર રમવા માંડે છે. તે પછી હલકા
 માણસોની સંગતથી તેને દારૂનો સ્વાદ લાગે છે,
 એટલે જુગાર રમવા અને દારૂ પીવા પૈસા લાવવા
 કાળે તેને ચોરી કરવાનું મન થાય છે, ચોરી
 કરતાં વખત આવ્યે તે વ્યક્તિ ખૂન કરવાને પણ
 સુકતી નથી. તે જે કાંઈ કરે છે, તે ખોટું કરે
 છે, એમ સમજવાની તેમાં શક્તિજ હોતી નથી
 કારણકે તેની વિચારક શક્તિઓના ઉપવનના
 પુષ્પોને સીંચન કરી પ્રકૃષ્ટિત બનાવનાર કેળવણી
 તે તેણે લીધીજ નથી. એટલે પછી વિચાર-શક્તિ
 અને ખરા ખોટાનું ભાન કરાવનારી બાબતો
 તેના મનમાં ઉતરીજ કેમ શકે? પછી તે માત્ર
 દુઃખ, શોક, નિરાશા, ચિંતા, ભુખમરો, અને
 હાડમારીજ તેની મિત્રાચારી કરે છે.

૧હજરતે ગમ દીલ મેરા ધર આપકા હય આપએ
 પરમંય રખેસામાં બહોત હું આકે ક્યા આપએમે આપ

૧હજરતે ગમ:-દુ.ખ શોક. રખે સામાં-સગવડ,
 દીણ. આપએમે-કેળવણી.

એટલી હદ સુધી તે વ્યક્તિ આવી. ચેરી-
જુગાર-કે ખૂન કરતાં પોલીસ દાદાના હાથમાં
જે તે સપડાઈ કે ચાલી નીકળી પાધરી તે તે
જેલ જત્રાએ, જન્મ આપનાર માળાપોએ નામ
કમાવ્યું, પૂત્ર વિયોગે માતા ઝુરીઝુરી મરે. અને
પિતા જનસમાજમાં મોહું દેખાડવાને પણ લાય-
કના ન રહે.

શ્રીરાકે ચારને મુદાં બના દીયાઅયસા
મકાનની નજર આયા પમઝારકી સુરત

કહો આ બધું શેનેથી બન્યું! આ બાબત
પ્રત્યે વિચાર કરતાં ઉડા ઉતરતા જાઓ તે તમને
તેનો જવાબ માત્ર એજ મળશે કે, “કેમના
ગરીબ બાળકોનું સત્યાનાશ વાળનાર
કેમના ગુન્હેગાર ત્રિમંતોજ છે,” ત્રિમંતો
કેમના ઉછરતા છોડવાએને જડમૂળથીજ કાપી
નાખે છે કે જ્યાં તે ફળદાયી વૃક્ષ બની કેમને
લાભ પહોંચાડતોજ અટકે.

સરસે પહેલે વો જાબા કાટલીઆ કરતે હંય
કે ખુદસે ન કરે જા કે શીકાયત મેરી.

કુટવો ધારણા કરી ખડબચડા માર્ગોમા અથ
હતાં ભવસાગરના ભયંકર ઉછાળા મારતા મોજ

શ્રીરાક-વિયોગ પમઝાર ઘેર. કબર, જાબાં-
જાબ. શીકાયત ફરીમાલ

ઓમાં અહીંથી ત્યાં થપડ ખાતી નૌકાની સ્થિતિ
 નીહાળી હવે તે બાળકને કીનારે લાવવાના પ્રયત્નો
 સંબધે પણ થોડુંક સાંભળો. હવે ફરીને એક
 બાળકના જન્મથી લઈ તેની છેવટની જીંદગી
 સુધીનો વિચાર કરો. પ્રથમ કોમે સસ્તા ભાડાની
 હવા ઉભસવાળી ચાલીઓ કે બીલ્ડીંગો બાંધવી
 જોઈએ, તે પછી નિશાળો જેમા પ્રાથમિક કેન્દ્ર
 વણીથી લઈ ઉચ્ચ કેળવણી પણ વિદ્યાર્થીઓ
 પ્રાપ્ત કરી શકે અને તે પછી કોલેજનો ખર્ચ
 પણ તેજ નિશાળના સ્થાપકો તરફથી મળે. હુંકમાં
 એટલું કે જ્યાં સુધી તે બાળક શીખવા માગે ત્યાં
 સુધી તેનો ખર્ચ કોમ આપે. શીખવાના સમયમાં
 ખાધખોરાકી તો જોઈએજ એટલે તેનો બંદોબસ્ત
 પણ કોમના શ્રિમંતોજ કરે. અને બોર્ડીંગ
 હાઉસો તેમજ એવાજ બીજા ખાતાઓ ખોલવા
 આગળ પડે કે જેના તે બાળકો ખર્ચ પો શકે
 અને પોતાનું શિક્ષણ કોમ પણ જાતની ચિંતા
 વિના આગળ વધારી શકે, તે ખોરાકમાં પણ
 માત્ર બહિલા ચોખા અને ઉકાળેલી દાળતું પાણી
 નહીં, પણ મગજ ઉપર પડેલાં અભ્યાસના જોગવાઈને
 નબાવી રાખનાર પુષ્ટિકારક પ્રદાર્થોજ તેમને
 આપવા કે જેથી તેમાં આગળ વધવાનું બળ
 રહી શકે.

દવાખાનાઓની પણ તે ખાતામા ખાસ
 જરૂર છે, કે જેથી તેવા બાળકોની માંદગીમાં તેવા
 દવાખાનાઓ મદદરૂપ નીવડી શકે. વળી તે દવા-
 ખાનાઓમા જાહેર પ્રબળ પણુ લાભ લઈ શકે
 વળી તેમાં માણસો દવા લેવા આવે તોજ દવા
 આપવી એવો કહાંએ કાયદો નજ રાખવો, કાર-
 ણુકે કેટલીક ખીમારીઓ એવી આવે છે કે ડોક્ટર
 રોને ઘેર બોલાવવા પડે છે. ધર્માદા દવાખાનાના
 ડોક્ટરો ઘેર તો જાય નહીં અને ગરીબ માણસોથી
 શી આપી ડોક્ટરને ઘેર બોલાવાય નહીં એટલે
 પછી તે ખીમારને યમદેવ સાથેજ મિત્રતા કરવી
 પડે, માટે ઘેર બેઠાં જે ડોક્ટરની જરૂર હોય તો
 તે ઘેર પણુ જાય એવો બંદોબસ્ત કરવો ઘટે.
 એવા અનેક દાખલાઓ મારી પાસે હાજર છે,
 કે જેમાં પૈસાની તંગીને લીધે ગરીબ માણસો
 ડોક્ટરને બોલાવી કે દવા લઈ શકતા નથી.
 પેટન્ટ દવાઓ લાવવા પૈસા ખરચી શકતા નથી.
 અને તેથી તે બિચારાઓને ક્રોધે મરવું પડે
 છે. માંદગીમાં ડોક્ટરો હવા પાણી બદલવા ભલા-
 મણુ કરે પણુ પૈસા હોય તો હવા બદલવા જાય કે
 જોઈએ નાશી છૂટે ? હવા બદલવા પૈસા ન હોય
 એટલે મરવા સિવાય ખીજા માર્ગો તે બાપડા
 પાસે ક્યાંથી હોઈ શકે ? એટલે બિમતોઓ
 બહારમામ ખાતે પણુ એવા મથકો ઉભા કરવા

કે જોથી ગરીબ વર્ગ મદત રહી શકે અને ત્યાં પણ તેમને જોઈતી દરેક મદદો મળી શકે. પૈસાની તગીને લીધે કમેલે મરેલા એક યુવકની કહાણી સાંભળવા માગતા હોવ તો લ્યો સાંભળો આજે મનમાં ભરાયલા ઉભરાઓ મારે ખાલીજ કરીનાખવા છે. જે યાદ આવે તે લખીજ નાખવું છે.

દીલમેં આતા હય કે સાકીસે ૧ ઈન્જીઝત લેકર દીલકે ૨ શીશે સે મહું આખકે ૩ પયમાનેસે

એક ગૃહસ્થ હતા, જેમની ઉંમર લગભગ ચાળીસ વર્ષની હતી. પોતે પરણ્યા હતા. અને સાથે એક પુત્રી તેમજ ત્રણ પુત્રો મળી છ માણસોનું ગુજરાન ચલાવવાનું ભારીએ તેમના માટે નિર્માણ કર્યું હતું. જેમાંથી એક પુત્રની ઉંમર લગભગ સોળ વર્ષની હતી. બિચારો ગરીબ યુવક નિર્ધન પિતાને ઘેર આવતરી કુળવણી વિનાનો તે બાપડો અભણુજ હતો. પિતા નોકરી કરતા હતા. અને મહીને ઘડાઈ રૂપીઆ ૮૦ કમાતા તેમાં સવરથી લઈ બપોરના બે વાગ્યા સુધી અને ચારથી તે રાતના એક સુધી ઘણીમાં જોતરાઈ

૧ ઈન્જીઝત:-પરવાવગી ૨ શીશે:-દાર રાખવાની બાટલી. ૩ પયમાના:-આહું.

રહેવું પડતું. એટલે સંસારીક ચિંતાઓમાં ઘેરાયલા
 હોવા છતાં તેમને ધરખારની દરકાર રાખવા એટલો
 સમય પણ ન મળતો. છતાં યુવાન પુત્ર પિતાની
 એટ પૂરી પાડતો. પિતા કમાતા રૂપીઆ ૮૦
 તેમાંથી રૂપીઆ ૩૦ તો તેઓ ધરભાડાના આપતા
 બાકી પચાસમાંથી ૭ માણસોનું ગુજરાન તેઓ
 કેમ ચલાવતા હશે તે તમે પોતેજ કલ્પી લ્યો.
 એટલામાં કમળેગે યુવાન પુત્ર માદો પડ્યો.
 એટલે ફવાનો એટલો ખર્ચ વધ્યો. શેઠીઆઓ
 હજારો કમાતા, પોતે સુખી હતા, એટલે દુઃખી
 નોકરની વિપત્તિ ક્યાંથી જણાય ? એ કલાક મોડા
 નોકરીએ આવે તો એક હજારને એક વાતો
 તેમને સાબળતી પડે. તેમાં પૈસાની મદદ તો
 શેઠીઆઓ કરેજ શેના ? તેમા વળી ડોક્ટરે કહ્યું
 હવા પાણી બદલવા જવાનું, ચાલો થઈ રહ્યું.
 એક નાની આપદામાંથી મોટીમાં સપડાયા, એક
 તરફ માતા પિતાનું પ્રેમાળ હૈયું. બીજી બાજુએ
 મરણ પથારીએ પડેલા પુત્રની ગંભીર વેદનાના
 અસહ્ય દેખાવો. ગરીબ બિચારા માબાપ યુવાન
 પુત્રની દયાજનક સ્થિતિ તેઓ કેમ ટાળી શકે ?
 જેવડે રીખી રીખી તે બાપડો મરણને શરણ થયો.
 કહો એ યુવક કમોતે મર્યો કે નહિ ? એનું ખૂન
 કામના અભિમતોની ગરદન પર છે કે નહિ ? એજ
 ગરીબીમાં તે ગૃહસ્થના એક તો તે યુવાન પુત્ર

અને સાથે બીજા બે પુત્રો મરી ગયા. હાલ હવે માત્ર એક પુત્રીજ બાકી છે.

આવા આવા અનેક દાખલાઓ હાજર છે, છતાં કેટલું લખું અને શું લખું? તેજ સુઝવું નથી. કરણથી ભરેલી અનેક કહાણીઓ વાંચક વર્ગ સમક્ષ રજૂ કરવાની ઇચ્છા થાય છે. છતાં લખું થઈ જવાને કારણે જે લખું છું તે પરજ વાંચકો સંતોષ ધરશે એવી આશા છે. જેટલું લખું છું. તે પરજ જે શ્રિમંતો વિચારશે તે એ ધણું થઈ પડશે. હાલ તો માત્ર એટલુંજ લખવા લા કે,

એપ્રુદી હવે વસ્ત્રોમાં ~~માનવ~~ તેરી રહ્યા
દેખતા સખ કુછ હું લોકોને સુજતા કુછની નહીં.

આપણે દવાખાનાઓ સુધી આવ્યા. હવે હોસ્પીટલો તરફ વળીએ. કેમકે હોસ્પીટલો અને સુવાવડખાનાઓની એટલી તો અછત છે કે જેની વાતજ નહિં. તેવા ખાતાઓની પણ ખાસ આવશ્યકતા છે, કે જેમાં ગરીબ સ્ત્રીઓ પર દેખ રેખ રાખી શકાય. તેમને ખોરાક અચ્છી રીતે આપી શકાય. તેમજ તેના બાળકને તેમજ તેનું સારી રીતે જતન થાય. અને હોસ્પીટલો એટલા

એપ્રુદી:-બેમાન વસ્ત્રો રહ્યા:-શરમ. સુજતા
સુજવું, યાદ આવવું.

માટે કે કેટલીક બીમારીઓ એવી હોય છે, જેમાં ઓપરેશન કરવાથીજ તે બીમારીઓ ટળી શકે છે. ગરીબ માણસો ઓપરેશન કરાવવા જાય તો સેંકડો ખર્ચાઈ જાય. સેંકડો ઠેકાણે દરના પણ વાંધા એટલે કહો ઓપરેશન વિના તેને મરવું પડે કે નહિ ? માટે હોસ્પિટલોમાં તેવી મદદો મફત થઈ શકે તેવો બંદોબસ્ત કરવો.

શીખી ભણી મોટા થાય અને હુત્વરકળા શીખવા માગતા વિદ્યાર્થીઓને તે શીખવવા પણ સહાય કરવાની જરૂર જણાય છે અને તે વિદ્યા માટે જો તેઓ પરદેશ જવા માગતા હોય તો ત્યાં પણ મોકલવા. વળી એક ફંડ એવું જોઈએ કે જેમાં ગરીબ વર્ગના પુત્ર પુત્રીઓને પરણાવાનો ખર્ચ કે ધંધા માટે મદદ આપી શકાય અથવા નોકરી ધંધા ઉપર લગાવી જોઈતી આર્થિક સહાય પણ કરી શકાય કિંતુ કેમ જો એ બાબતો પ્રત્યે બેશ માત્ર પણ ધ્યાન આપશે તો હું મારો શ્રમ સફળ માનીશ.

આજ સુધી કેમમાં સખાવતો નથી થઈ એમ નથી, સખાવતો થઈ છે પણ ઉંડી રીતે તપાસતાં તે સખાવતો નહીં પણ માત્ર નામ ખાતર કરેલું દાન આપણે ગણી શકીએ. એક એરહનેજના અન્ય બાબકોની સ્થિતિ મેં જોઈ તો મને જણાયું કે તે અનાથાશ્રમના સંચાલકો,

કિંવા સખાવત કરનાર ગૃહસ્થ માત્ર પોતાના નામનું પાટીયુંજ તે અનાથાશ્રમ ઉપર લટકેલું જેવા માગતા હોય એમ ખુલ્લું જણાયું. બાળકોને ખાવા પિવાનો બંદોબસ્ત ન મળે, અરે તે માખાપ વિનાના બાળકોના અંગ ઉપર પુસ્તાં વસેા પણ ન મળે અને જે વસેા હતાં તેમાં પણ કેટલાકોએ થોંગડાં માર્યાં હતાં, તેા કેટલાકોના કપડાંમાં ડિમા ચીરા દેખાતા હતા. છોકરાઓ શીખવા જાય છે કે નહિ તેની પણ ત્યાં દરકાર ન રહેતી, જે શિક્ષક ત્યાં રાખવામાં આવ્યા હતા. તે તેા તે અનાથાશ્રમમાંથી પુસ્તો લાભ મેળવતા કારણકે શિક્ષક બિચારા બાળકો કરતાં મોટા અનાથ હતા. એટલે તેમના હકો તેા સૌથી પહેલાં પછી બાળકો તેા હવે સમજ્યા કડો એવા ખાતાઓ કેમનું શું કલ્યાણ કરી શકે ?

કેટલીક જગ્યાએ ઉપર કલ્યા મુજબનો બંદોબસ્ત તેા વળી કેટલીક જગ્યાએ આવા ખાતાઓ ખોલી જાણે માથે પડેલી બલાજી શ્રિમંતોએ ટાળી હોય એમ તે પ્રત્યે લેશ માત્ર પણ ધ્યાન નથી આપતા, તેમની આંખી વર્તણૂકથી તે ખાતાને તેઓ કેટલું નુકશાન પહોંચાડે છે, તેની તેમને લેશ માત્ર પણ દરકાર નહોતી એમ જણાય છે. તેવા બેદરકાર

સ્થાપકોના હાથે સ્થપાયેલા એક અનાથાશ્રમમાં કમેલે મરી ગયેલા એક યુવકની કહાણી પણ તમે હવે સાંભળી લ્યો.

એક અનાથાશ્રમમાં એક દિવસે એક છોકરો ખીડી પી રહ્યો હતો. તે નાની વયના છોકરાને ખીડી પીતે જોઈ એક યુવાન વિદ્યાર્થીએ તેને એરફનેજમાં ખીડી પીવા ના પાડી અને કહ્યું. “બાઈ આટલી નાની વયમાં ખીડી પીશે તો આગળ જતાં તનેજ હાની પુગશે માટે એ વ્યસન તું મૂકી દે.” પેલા યુવકના ખીડી પીવા માટે ના પાડતા ખીડી પીનાર છોકરો તે અનાથાશ્રમના સુપ્રિન્ટેન્ડન્ટ પાસે ગયો અને મીઠું બજારવી ફરીયાદ કરી. સુપ્રિન્ટેન્ડન્ટ સાહેબે પેલાની ફરીયાદ સાંભળી, ના પાડનાર યુવકને બોલાવ્યો અને પુછ્યું. “તે શા માટે આ છોકરાને ખીડી પીવા ના પાડી?”

પેલા છોકરાએ ઉત્તર વાળતાં જણાવ્યું, “સાહેબ મેં કાંઈ શત્રુભાવે એને પીવા ના પાડી નહોતી, પણ આ દુર્વ્યસનને મૂકી દેવા પ્રેમ-પૂર્વક બંધુભાવે જણાવ્યું હતું.”

ખીડી પીવા માટે ના પાડનારની વાતને અસ્વીકાર કરતાં પેલા સત્તાધિકારી સુપ્રિન્ટેન્ડન્ટ સાહેબે તે બધી પોતાનીજ ચલાવી. તે ખીડી પીતા હતાં તે માટે ના પાડવાની પેલા યુવકને

જરા પણ સત્તા નહોતી, એમ જણાવતાં પેલા અનાથાશ્રમના મહારાજ સાહેબે તો તે ગરીબ યુવકને દેશ પારની સળ ફરમાવી એટલે કે એફનેજમાંથી કાઢી મૂક્યો. પેલા યુવકને એફનેજમાંથી કાઢી મૂકવાની વાત સંચાલકોના કાન સૂધી પહોંચવા પણ ન પામી એ તો સુપ્રિન્ટેન્ડ સાહેબે જે હુકમ કર્યો તેજ ખરૂં, આ પ્રમાણે નોકરશાહીનો ભોગ, પેલો બાપડો હુમ્મ કુળવણી લેતો યુવક જેહુકમીને અંગે મરાઈ ગયો.

એફનેજમાં ખાવા પીવાની ચિંતા તે યુવકને રાખવી ન પડતી તેથી તે પોતાનો અભ્યાસ નિશ્ચિતતાથી આગળ વધાર્યેજ જતો હતો, પણ એફનેજમાંથી નીકળી એક તરફ મેટ્રીકની પરીક્ષા માટે કરવી પડતી મહેનત અને બીજી બાજુએ ખાવા પીવાની ચિંતા એ એ ભયંકર ચિંતાઓમાં ઘેરાયલો પેલો નિર્દોષ પોતાના સગાઓ પાસે ગયો. પણ તમે એટલું તો ધારી શકો છો કે જે તે શ્રિમંત સગા બહાલા ધરાવતો હોત તો અનાથાશ્રમમાં શા માટે આવત? અને જે કદાચ તેના સગા સંબંધીઓ શ્રીમંતો હોત એમ થોડીવાર માટે માની લ્યો, તો એ આજકાલ સગા બહાલાઓ પણ કેવા કામ આવે છે, તે તો કેમ

શ્રિમંત સગાઓથી પળવાયલાને પૂછી જુઓ,
હુંકમાં એટલું કે.

અમીર અથ દુસરેકો ઇસ્તિહામો કયા, તવકકો હો:-
બરાદર કેન આયા રહમ યુસુફસે બરાદર પર.

પેલા નિરાધાર-માબાપ વિનાના પારકાને
આસરે પડેલા યુવકના સગા બહાલાઓ
પણુ ગરીબ હોવાને કારણે તે ગરીબડાને ક્યાંએ
આસરો ન મળી શક્યો, અને તેથી જગતના
કડવા અનુભવમાં ન આવેલા પેલા બિચારાના
મગજ ઉપર આવી પડેલા એક ભયંકર અને
પ્રાણુધાતક ખોળને અંગે તે બેદરકાર શ્રિમંતોનો
ભોગ સૂકાતો ચાલ્યો. અને ભૂખની વેદનાથી છેવટે
તે માંદો પડ્યો. અભ્યાસ તો પોતાને ઠેકાણેજ
રહ્યો, તે ખીમારીમાં પણ દવા દારૂ માટે પૈસાના
વાંધા પડ્યા, એટલે ઔષધ વિના ખોળ કેમને
મેટી મેટી આશાઓ આપતો તે નિર્દોષ ન્યુમે
નિયામા પટકાઇ પડ્યો. અને તે પ્રાણુધાતક
ખીમારીએ તે યુવકના પ્રાણુ હર્યાં. થોડાજ સમ-
યની હાડમારી અને રખડપટ્ટી અનુભવી-જગતની
પ્રપંચ જળમાંથી મુક્તિ મેળવવા તે નિર્દોષ
પંખેરૂ ઉડી ગયું.

જરા જઈને કેાઈ તે યુવકના દુઃખવાયલા
આત્માને પૂછો કે જાંઘીના કડવા દિવસો તેણે

કેમ ગાળ્યાં ? અરેરે કેમના શ્રિમતો ક્યાંથી જાણી શકે કે તે યુવક કેમ માટે એક ક્ષણથી વૃક્ષ હવું જે વૃક્ષ ક્ષણ આપે તે અગાઉ તે કેમના ખૂની શ્રિમતોએ તેને જડમૂળથી ઉખેડી ફેંકી દીધો.

* * *

નાયકાઓ પાછળ કંચનીઓ પાછળ લાખો રૂપીઆ ખરચી નાખતા અને કેાઇ કેાઈવિાર તે પ્રાણુ પણ ખેાહી દેનારા શ્રીમંતોનો કદી કેમને વિચાર આવ્યો છે ? આપણે અત્યાર આગમજ ધણા ધણા એવા દાખલાઓ અનુભવી શક્યા હઈશું, જેમાં શ્રિમંતોએ એક સાધારણ-પોતાના શીમળને ચાટે ચાટે વેચનારી વેશ્યા માટે પ્રાણને પણ ધ્યારા નથી ગણ્યા. જે લોકો વર્તમાન પત્રો વાંચતા હશે તેઓ આ બાબતો અચ્છી રીતે જાણતા હશે. અને જેઓ ન વાંચતા હશે તેઓથી પણ આવી બાબતો કદી છાનીજ ન રહી શકે, કારણકે ક્રમેતે મરનાર શ્રિમંત શેઠવું મંગળાચરણ તે કાંઈ છાનું રહી શકે ખરું ? એક તો વેશ્યાના મોહપાસમાં ઘેરાઈ લાખો રૂપીઆ ખરબાદ કરવા-અને તેમાં પોતાના પ્રાણનું બળી ચઢાવી કેમમાં અને સમાજમાં પોતાની ઇજ્જતને સસતા ભાવે વેચી નાંખવું-છાપાવાળા-ઓને મોટા મોટા અક્ષરે પોતાની બહુનામીના

ગીતડાં ગાવા પ્રસંગ આપવો તે કરતાં તો કામના એક બાળકને જો તેવા નીચ પ્રકૃતિના શેઠીઆઓ મહદ કરે, તો આહા ! કેવું તેમનું જીવન સ્વર્ગીય બને ? ગરીબ બાળકના દીલમાં તે શ્રીમંત ધર કરી બેસે, અને પોતાની પ્રાર્થનામાં જો તે અનાથ બાળક તે શેઠનું ભલું ઇચ્છે તો જરૂર જરૂર કલ્યાણ થઈ જાય. ઘેરમાં અર્ધાંગના હોવા છતાં પર સ્ત્રીની વીષમ પ્રીતમાં મન રોફી રાખ નારા કામી શેઠીઆઓ જરા તો ચેતો !!!

એક વખત મારા એક મિત્રે જલસો કર્યો, તેમને ત્યાં લગ્ન હતા એટલે બીજા મિત્રોને પણ આમંત્રણ હતું. મીજલસના ટાઇમે હું પણ ગયો. પરોણાઓ પણ બીરાજ્યા. મારા સભાપતિ મિત્ર પરોણાઓની આગતા સ્વાગતા કરવામાં રોકાયા હતા. માણસો પણ ખાસ ખાસ નોતરવામાં આવ્યા હતા, એટલે પરોણાઓની સંખ્યા વધુ નહોતી, જેમાં સૌથી મોખરે એક કિન્નરી પોતાના તબલા સારંગીવાળા શસ્ત્રધારી સૈનિકો સાથે મોઝ્યો સંભાળી રહી હતી. અને થોડીવારમાં તો તેણે પોતાના કંઠ રૂપી બહુકમાંથી શબ્દો રૂપી ગોળાઓ છોડવા માડી એટલે કે ગાવાનું શરૂ કર્યું. થોડીવાર પછી તે સભામાં એક બેબા યુવક પધાર્યા. હતા શ્રીમંતના પુત્ર એટલે દારૂ પીનેજ આવ્યા હતા. ઢાંટીઆ ભૂમી પર ઠરી

શકતા નહોતા એટલે મોટરમાંથી ઉતરતાંજ મંડ-
પમાં આવી બીરાળ્યા. પેલી વેશ્યાનું ગાવાનું
તો ચાલુજ હતું, સાથે અતિશ્યોક્તિ ભરેલી અભી-
નય ક્ષાત્રી જાણકાર પેલી કંચની શબ્દે શબ્દ
પર અભીનયના આદર્શ નમુનાઓ ખડા કરતી,
જે હાવભાવ અને કટાક્ષમાં તે શ્રિમંત લુખ્ખ
થયો, બીજાઓના મોઢામા પાણી છુટવું નહોતું
એમ નથી બીજાઓ પણ જરા ગાંડા તો થયા
હતા, તેમાં કાંઈ અજાજ થવા જેવું નહોતું. ખરે
ખર પેલી વેશ્યાએ ઉચી જાતના રેશમી કાપડની
સાડીનો અંગીકાર કર્યો હતો. એટલે માત્ર કપ-
ડાનાં સૌંદર્ય પાછળ મરી શીટનારાઓને આતરીક
સૌંદર્ય તપાસવાથી લશ માત્ર પણ પુરસદ નહોતી.
ચાલો...એ તો હોયજ. મધપૂડો હોય ત્યાં માખો
તો! ગણગણેજ ગણાયું ગણાયું હોય તો ત્યાં
ફીડીઓના આંટા ફેરા ચાલુજ હોય, પણ અજા-
જની તો એ હતી, કે “એક લપલી અને સાડા-
સાત મજતુ “તો ત્યા હીસાજ હતો. પેલી કિનરી
એક, અને ચાહનારા ધણા

ખરાબે દશક લાખોં તાકમેં હંય રચમે સહીધી
કમાને કે શરાબી આ ગીરે હંય એક ઉસામર પર

ખરાબે દશક:- તેમમાં હાકમાર થયેલા
રચમે સાડી:- ત્યાંની આંખ કે લાગર:- ખાડી

જાણે તેવી રીતનો હીસાખ ત્યા પછી
 જાણાતો છતાં, તે દારૂડીઓ યુવકનો
 વધુ આગળ વધી ચુક્યો હતો. વેશ્યાએ જોયું
 કે ભાઈ તો બન્યા ગાંડા એટલે ગાંડપણને વધુ
 મજબૂત બનાવવા તેણે હાસ્તના બાણો ફેંકવા
 માંડ્યા. તેનું પરિણામ શું આવ્યું ? નોટોનું એક
 બંડલ તે વેશ્યાના પગ આગળ જઈ પડ્યું. અને
 જ્યારે જલસો ખલાસ થયો ત્યારે તે આઘળો
 યુવક પેલી વેશ્યાને પોતાનીજ મોટરમાં બેસાડી
 ચાલતો થયો. જો કે તેણે એટલા બીજાઓ
 સામે આ અકૃત્ય કૃત્ય ન કર્યું, પણ પોતાની
 મોટર પ્રથમથીજ બહાર ઉભી રખાવી-હાંકનારને
 મુશ્કેલી આપી કૃત્યકૃત્ય થયા. તે પછી તેણે
 પેલી વેશ્યા પાછળ ફેટલા રૂપીઆ બરબાદ કર્યા
 હશે, તે તો રામ જાણે.

આ પ્રમાણે પૈસાનો ધુમાડો કરતાં બેશ
 માત્ર પણ પાછી પાની ન કરનારા મદાંધ અને
 કેમના ગુન્હેગારો પોતાની મોજશોખ માટે
 રૂપીઆ બરબાદમાં કરી પણ ક્યાંક રાખતા
 નથી. પણ અફસોસ કેમી લાંબો-ગરીબોનું
 કલ્યાણ, અનાથોનું પોષણ, વિધવાઓનું નિર્ગહ
 આલાવા બદોબસ્ત કરવા માટે તે વજ્ર હૃદય
 ધરાવતા શેઠીઆઓ જરા પણ વિચાર નથી
 કરતા, કેમી બાળકોના અવધવો કેમના અિમં-

તોએ કાપી નાખ્યા છે. ઘડ એક તરફ, તો માથું બીજી તરફ, હાથ પગો ક્યાક તો ટુકડા થઈ ગયલા અવયવો ક્યા.

કહી 'સરહય કહી રસીના, કહીં ડબ્બાજી, કહીં જાનુ, હમારી લાશ અથ કાતીલ નહી પતશીર કે કાખીલ

આવા મદમા ભાન ભૂલેલા શેડીઆઓ, વૈભવ વિલાસી ટ્રિમ તો, પથર જેવું અંતઃકરણ ધરાવનારા ધનાઢ્યોની મદ પડેલી બુદ્ધિને દીન બંધુઓની દાઝ દીલે ધરવા, સકળ સૃષ્ટિના પાલનદાર હવે તો તુંજ જગાવ.

* * * * *

કોમના નિર્ધન બાળકોની કાખી કરી હવે તપાસો જરા કોમની નિર્ધન બાળકીઓની સ્થિતિ પૂત્રીઓ એટલે ધરનો શણગાર, સંસારનું સુકાન, ધર ચલાવનાર બેટી, એટલે પ્રથમ શરૂઆતમાં તેમને ધરસંસારી કેળવણી આપવાની આવશ્યકતા આપણને જણાય છે. પણ જેને આપણે સંસાર કહી શકીએ તે તો ગરીબ વર્ગને ત્યાં હોયજ નહિ, એટલે સંસારથી અજાન સંસારી કેળવણી રહિત પૂત્રી આગળ જવા પાતળા સંસારને કોમ નભાવી શકે ? સંસારી કેળવણીમાં સંધ્યુક્તિ એ

કરિ-માથુ. રસીના-કાતી, ડબ્બાજી- બાજુ:-
હાથ. જાનુ:-પગ. પતશીર:-અવયવ.

મૂળ વસ્તુ છે. પણ જે ધરમાં અગ્નિજ ન સળગાવવામાં આવે તે ધરમાં સંધણકળા તે કેવી શીખાય ? ભરત ગુંથણ જેવી વસ્તુજ જે ધરમાં ન હોય તો ભરવા ગુંથવાનું કેમ શીખે ? આમ હોય એટલે કામકાજ વિનાની ગરીબ માળા યેહની તે પૂત્રી માત્ર આળસુ છવન ગાળે, શર- આતથાજ તેના સંસ્કારો હલકાજ હોય. હલકા, અભણ, અને આળસુ વર્ગમાં ઉછરી મોટી થએલી પુત્રી મંસાર થું કે નીતી થું તે કયાથી સમજી શકે ? એક તો સ્ત્રી કેળવણીની અછત, ક્રાઇપણુ વિદ્યાથી અંજણુ અને મંસારીક કેળવ-ણીથી અપરિચિત પુત્રી મોટી થઇ અને તેને ભૂખે મરતા માળાપોએ પરણાવી તેના કંથજ મહિને કમાતા હોય રૂપીઆ ૩૦ તેમાજ તેમનું ગુજરાન ચાલતું હોય તેમાં જે એ ત્રીસ રૂપીઆ લાવનાર ભરથાર કાળનો શીકાર થઈ પડ્યો, તો પછી તે બાળાને ખવરાવનાર કે તેનો ખરચ ઉપાડનાર કેણુ ? જાને અબળા એટલે કાઈ કામ પણ ન થઈ શકે. ભણેલી નહિં એટલે નોકરી મેળવવાના પણ વાંધા. ભરત ગુંથણ કે સીવતા આવડે નહીં એટલે પારકા કપડાં સીવીને પણ ગુજરાન ચલાવવા તે બાળા છેક અશક્ત. સ્ત્રી જાત કુદરતી કેમળ તો હોય છેજ. એટલે તે બાળા મજૂરી તો કરીજ ન શકે ? તેજ સંજો-

ગોમાં તે ભૂમે મરતી બાળા શું કરે ? પેટ તો ભરવુંજ જોઈએ. ધરવાળાને ધરબાકું તો આપવુંજ જોઈએ. પહેરવા માટે કપડા તો ખાસ જોઈએ. તે ઉપરાંત સંસારના અનેક રાક્ષડાઓમાથી થોડા ઘણાની તો જરૂરત હોયજ, છતાં તે બધું લાવવા પેસા ન હોય, અને તે બાળા કંગાળ જીવન ગાળતી હોય, તેના પ્રસંગોમા તેને જો કોઈ લંપટ સ્ત્રીથી ભેટો થયો, અને ભૂખમરો ભોગવતી તે નિર્દોષ, જગતના પ્રપંચથી અજ્ઞાન દુન્યાના કાવા દાવા અને છળકપટથી અંબાણુ બાળાને જો પેસાની લાલચ લાગી તો પછી નીતીવાન કેમ રહી શકે ? મન પછી ડામાડોળ થવા માંડે અને છેવટે અભ્યાચારી યુવકોની શીકાર જાળમાં તે ભોળી હરિણી સપડાઈ પોતાના અમૂલ્ય શીયળને ભૂખમરોને અંગે સસ્તામાં વેચી નાખે. અને એકવાર જો તે બાળા તે રસ્તા ઉપર ઉતરી તો પછી અંત સૂધી કદી તે સુધરી શકેજ નહિ કહો તેવી બાળાઓને બિચારનો ધધો શીખવાડનાર કોણુ ?...કેમના મહાંધ ઝિમતોજ.

અનિતિને પોષી રહેલી તે બાળા પોતે બગડ્યા પછી બીજા અનેક બાળાઓને પણ બગાડે એમાં શું લેશ માત્ર પશુ સંકા છે ? પોતે તો હુખીજ સુખી છે ત્યારે બીજાને પણ શા મારે સાથે નહીં ?

હમ તો હુબે હે સનમ તુમકો બી લે હુબેગે.

તે અત્યાચારી બાળા પાછી સ્વતંત્ર થઈ
જાય. અને ધામે ધામે ગૃહસ્થાઈના સ્વચ્છ
છાંચડા હેઠળ રહી તે પર પાડોશીની વહ
દીકરીઓ ઉપર પણ એકાદ એ દાવ અજમાવે
પછી તો જેમ વાધના બચ્ચાને લોહીની મગ્ગહ
મળતાં, તે લોહી પીવા માટે તલપાપડ થઈ રહી
પ્રસંગ મળતાં બેચારને ચીરી ફાડી પેતે તમ
થાંચ છે, તેમ તે બાળાને પણ એ પાપની
ખોટી મગ્ગહ મળે છે, ત્યારે કહો હવે તે એક
અનિતિવાન બાળા કેટલી કુમારીકાઓનું ભવ
બગાડી શકવા સમર્થવાન છે ? આવી અનિતિ
તે જગતના કાવાદાવા, ઉંચનીચ, અને પ્રપંચથી
અજ્ઞાન બાળાને શીખવનાર કોણ ? ગરીબાઈ
અને પેટનો ખાડો આ પાપી પેટનો ખાડો પૂરવા
કોઈ પણ બ્યક્તિ ગમે તે અત્યાચાર, બુલ્મ, કે ખોટું
કરવા ચૂકતી નથી. આ પ્રમાણે પ્રત્યેક કામના શ્રિમં-
તોના આખ વિચારમણાને અંગે કામમા અનિતિ
ફેલાય જે અનિતિની દુર્ગંધ પ્રસરાતી પ્રસરાતી કામના
હવ્ય વર્ગ સૂધી પહોંચે એ શું સંભવીત નથી ? આમ
હોય એટલે હલકા વર્ગથી વધાને અનિતિબાઈ
હવ્ય ધરોમાં પણ પ્રવેશી શકે, ચોમેર અનિતિ
ફેલાય એટલે કામમાં એ અનિતિબાઈનુજ સામ્રા
જ્ય હોય.

આટલા દાખલાઓ દર્શાવ્યા પછી જે કામ કરવા માટે પ્રેરાયો છું, તે આટાપી લઇ ફરજ રૂપી બોજમાંથી મૂક્ત થઇ જાઉં, જે ફરજ હિંદના વીર-સખાવતી નૌકાના સૂકાની, અને ગરીબોની દાઝ દીલે ધરાવનાર શેઠ ક્રીમલાઇનું જીવન ચરિત્ર છે. જે ફરજમાંથી મૂક્તિ મેળવવાનું ભાન કરાવનાર સકળ સૃષ્ટિના પાલનહાર પરમ કૃપાળુ પરમાત્માનો અપાર આભાર થયો. જીંદગીના ચાલતા શ્વાસો ઉપયોગી કેમ નીવડે તેજ માત્ર મનુષ્યે વિચારવાનું છે, સાક્ષીના અણુ-ઉપયોગી શ્વાસોનો લાભ પેતાની ફરજ બજાવતાં જે લેવાયો તે થોડોજ છે.

સાક્ષીયા દેખી મયે રહે શીઝા થોડીસી,
જે વક્ષા ઉમ્ર કરે ઝૈર વક્ષા થોડીસી.

ગરીબોને મદદ કરનાર, અનાથાની દાઝ દીલે ધરનાર લાચારોને સહાય આપનાર તે હશે કે જે હિંદની ભૂમી ઉપરજ નહિ, પણ પૂર્વ તેમજ પશ્ચિમમાં સર ક્રીમલાઇ ઇબ્રાહીમના નામે પ્રખ્યાત થયો. શરૂઆતમાં હિંદને પેતાના નામની લગની લગાડી પાછળથી તેના ગુણને યાદ કરી રહવા કેમને ટવળતી મૂકીને ગયો, પર લોકવાસી થયો. હા.....ખરો સપૂત. ખરો હિંદી, દીનેની દાઝ દીલે ધરનાર તે વીરલાના

દયાળુ હૃદયમાં સખાવતના ઝરણા નિરંતર ઝરતા,
તે કરીમ હતો, કરમ કરી ગયો; તે શ્રિમંત હતો
પૈસાનો સદકપયોગ કરી ખીબ શ્રિમંતોને પોતાના
અનુયાયી બનવા, પોતાને પગલે ચાલવાના
અમેઘાં પાટો ભણાવતો સ્વર્ગ સીધાર્યો.

ઝરીને પ્રેમથી ઝરણા ઘાના તે ગયો હીરો,
વિખૂટા થઇ સીધાર્યો સ્વર્ગમાં તે હિંદનો વીરો.
અમારા અંતરો તું ધર્મથી ધશ્વર ભરી દેજે,
અમારી દાદ લેનારા કરી પેદા કરી દેજે.

શેઠ ઇશ્વાહીમભાઈ પખાની.

સૂર્ય સૃષ્ટિની સખાટી ઉપર પોતાનું મુખકું
દેખાડ્યું. ઊંચા કાળના આનંદમય વાયુ સાથે તેના
ફેરો કરી રહ્યો થકી અખીલ સૃષ્ટિ લાભ લે
છે. તે સૃષ્ટિનો સૂર્ય ગણાય છે. હિંદનો સૂર્ય
કચ્છ માંડવીમાં ડિગ્યો-ડિગ્યો અને આથમી ગયો.
સૃષ્ટિનો સૂર્ય આથમી જતા પોતાના ફેરો
અને પ્રકાશ સાથે લઇ જાય છે હિંદનો સૂર્ય
આથમી ગયા પછી પણ પોતાના ફેરો લાભ
દેવા મૂકી ગયો. તે ઇશ્વાહીમ હતો, કચ્છ માંડ-
વીમાં અશ્વેદ્ય થતાં ધીમે ધીમે પણ પ્રબળતાથી
તેણે પોતાના ફેરો ફેંકવા માંડ્યાં, અને છેવટે
મૃત્યુમાં તેણે અમરતા મેળવી.

ઇબ્રાહીમભાઈ પત્રાની સર કરીમભાઈના
 પિતાશ્રી કચ્છ માંડવીમાં જન્મ્યા હતા, જન્મ
 તો બધા લે છે, પણ મુખારક છે તે જાંદગી કે જે
 કેમ અને દેશને કામ આવે મુખારક છે તે
 ઉત્પત્તી કે જે વંશ પરંપરા સખાવતના ઝરણા-
 એનો સ્કાટ કરાવતી રહે. એવી અમુલ્ય જાંદગી
 કરીમભાઈના કચ્છાણુ પિતા ઇબ્રાહીમ શેઠે મેળવી
 હતી. ઇબ્રાહીમભાઈ કચ્છ માંડવી ખાતે વહાણ
 વડું કરતા. તેમના વહાણો વેપાર ઉદ્યોગમાં મદદ
 રૂપ નીવડ્યા ઈં સં ૧૮૦૦ ની સાલમાં કે
 તેથી પણ અગાઉ સ્ત્રીમરો કરતાં વહાણોનો વધુ
 ઉપયોગ થતો એ વહાણવડું કરનારાઓમાં અમ-
 પદ ઇબ્રાહીમભાઈ ધરાવતા કચ્છ જેમ હાલ
 થોડાક સુધારા ઉપર આવ્યો છે, તેમ અગાઉ
 કચ્છનાં વતની જડ પ્રકૃતિના અજ્ઞાન હતા.
 પોતાના હિતાહિતનો ત્યાર અજ્ઞાન માણસો
 બહુ એણે કરે છે. કચ્છમાં વહાણવડું કરનારા
 પણ તેરીજ પ્રકૃતિના હતા, છતાં માતાના ઉદ્દર-
 માંથી વિદ્વતાની સુગંધ ફેંકતો જન્મનાર
 ઇબ્રાહીમ શેઠે માત્ર વહાણવડું કરવા
 ઉપરજ ન એસ્તા વેપાર ઉદ્યોગમાં જીવલાવ્યું.
 અને થોડાજ સમયમાં ઇબ્રાહીમ શેઠના
 વહાણો, અરેબીયા, અને ઝાંઝીબાર સુધી
 પૂગી વળ્યા, અને એ મોઢા એ મંદરો સાપે

માડવીના તે અઠંગ વેપારીએ વેપાર સંબંધ સાધ્યો. તેમના ત્રણ પુત્રોમાં સૌથી વડા પુત્ર લઘાભાઈ હતા. તેઓથી નાના દાતુભાઈ અને સર્વેથી નાના પુત્ર આપણા કરીમભાઈ જનમ્યા. તા. ૧૮ મી નવેમ્બર ૧૮૪૦ ના પ્રભાત કાળે રવિરાજે ઉગતાજ વધાઈના કીરણો પ્રસરાવ્યા. કારણકે વેપારી પિતાને વેપારી પુત્ર કરીમભાઈ તેજ દહાડે જનમ્યો. સપ્તતના પગ પારણામાં પરખાય એ કહેવતાનુસાર નવેમ્બર માસની ૧૮ મીએ છાંટાહીમનો સપ્ત જનમ્યો. કરીમભાઈજ નહી જનમ્યા પણ વેપારે પૂતઃજન્મ લીધો. દયા જન્મી સખાવત અવતરી કૃપા પેદા થઈ એ બધા ગુણોને તે સાથેજ લેતો આવ્યો. કારણ કે તે નામે કરીમ હતો કેમ ઉપર કરમ કરનારની શોધમાં રહેતાઓ કહેતા કે,

દંસ ગઈ હય કૌમકી પુશ્તી રબંવરમેં ખૈર હો,

પુત્રને હાપરકૈયે ઔર ડના ખુદા મીલતા નહી.

પણ તે વાત ટૂંકા ગઈ તે દિવસ ભાગ્યશાળી હતો જે દિવસે કરીમભાઈ અવતર્યા, અવતર્યા અને ઉપરોક્ત કડીમાં પણ ફેરફાર થયો.

* પુશ્તી. નૌકા. રબંવર:-વંટોળીયું. ડના ખુદા-નાવિક અથવા કસાબ.

કોન કહેતા હય કે મુઠ્ઠરે મુદ્યા મીલતા નહીં
હુંઠને તાલા જો કોઇ હો તો ક્યા મીલતા નહીં ?

શેઠ કરીમભાઈ બાલ્યાવસ્થામાં કચ્છ પ્રદેશને
અનુસરતી પૂરતી કેળવણી પ્રાપ્ત કરી હજી તો
યૌવનના વીટંબણામય માર્ગના ઉંબર ઉપર પગ
મૂકે તે અગાઉ તો, એટલે સોળ વર્ષની કાચી
વયે ઇશ્વાહીમભાઈ પોતાના તે સપૂતને વિયોગમાં
મૂકી ઈ. સ. ૧૮૫૭ની સાલમાં પરલોક વસાવવા
ગયા. કરીમભાઈએ સોળ વર્ષની ઉંમરમાં પિતાનો
છાંચડો ખોલ્યો. છતાં પિતાની કિર્તિ જાળવી રાખી
કેસરીના બાળકો પણ કેસરીજ હોય છે. તેમ
વેપારી પિતાના વેપારી પુત્ર પિતાનો ધંધો ચાલુજ
રાખ્યો. અને ઝાંઝીપાર તેમજ અરેબીયાના બંદ-
રોથી લઈ પૂર્વ વિભાગ જતી લેવા હિંદી બાલુડો
ચાલ્યો. અને થોડાજ સમય પછી હેંગરોમ,
શેંધાઈ, કેબી, સીંગાપૂર અને કલકત્તા ખાતે
પેઠીઓ સ્થાપી. અરીણ, ૩, સુતર, રેશમ ચા
અને બીજી એવી અનેક વસ્તુઓનો વેપાર ચાલુ
કરી મુંબઈ સુધી તે વહીવટને જોડાવી આગળ વધ્યું.

મુઠ્ઠર મુદ્યા-આશાનું કિમતી પત્થર.

વેપારમાં પ્રવિણ શેઠ કરીમભાઈએ આટલું વેપારી હાથ કર્યા પછી મીલ ઉદ્યોગમાં પણ પડ્યા. મીલ ઉદ્યોગમાં શેઠ કરીમભાઈને હિંદુ અચ્છું ભવિષ્ય દેખાયું, અને પોતાના દેશ તેમજ દેશી એને કાપડ તેમજ સુતર થકી રહાય કરવાનું મન પર ક્ષેતાં પ્રથમ “ પ્રિન્સ ઓફ વેલ્સ ” નામની મીલ (જે તે વેળાએ ચાલુ હતી.)ની એજન્સી લીધી. અને ઈ. સ. ૧૮૮૮ની સાલમાં પોતાના જ નામે તે મીલ ચાલુ કરતાં, મીલ ઉદ્યોગને આગળ વધારનાર કરીમભાઈએ “ કરીમભાઈ મીલ્સ ” સ્થાપી. માત્ર એક જ મીલની એજન્સી લઈ અટકી ન બેરતાં ધીરજથી પણ મક્કમતા પૂર્વક તેમણે એ ઉદ્યોગ આગળ વધાર્યો એમ કહો કે મીલ ઉદ્યોગને જન્મ આપ્યો અને એક પછી બીજી મીલ ઉભી કરતાં કાપડ અને સુતરના વેપારના તેઓ શાહ થઈ બેઠા.

ધીમે ધીમે આગળ વધતાં અને પોતાનું પ્રકાશ જગતને દેખાડતાં હોવે તે ઘડી આવી પૂગી કે જેમાં હિંદો આ વીર વેપારી સરકારને પણ માનીતો થઈ પડ્યો. અને ૬૫ વર્ષની ઉંમરમાં એણે કે ૧૯૦૫માં સરકારે તેમને “ સર નાજી ”નો ખીતાબ આપ્યો. ત્યારથી કરીમભાઈ સાધારણ

કરીમભાઈ મટી 'સર કરીમભાઈ ઇબ્રાહીમ નાઇટ'
 કહેવાયા. એટલુજ નહી પણ સખાવતી નોકાના
 સૂકાની સર કરીમભાઈએ ખોજા કામમા સાથી
 પહેલા "એરોનેટ"નો ખીતાબ પણ મેળવ્યો. એટલે
 સર નાઇટ થયા પછી ૧૯૧૦ની સાલમા એટલે
 કે ૭૩ વર્ષની ઉમરમાં તેઓ ઝા. સર કરીમભાઈ
 ઇબ્રાહીમ એરોનેટ કહેવાયા. સર કરીમભાઈ ઈ. સુ.
 ૧૮૫૪ની સાલમાં પ્રથમ વેળા પરણ્યા. તેમના
 આ પ્રથમ ગૃહપતિના સ્વર્ગવાસ પછી ઈ. સ.
 ૧૮૭૬મા શેઠ વીસરામ સાબરનનક પૂત્રી વાઈ
 દુલખાઈ સાથે તેમના બીજાવારના લગ્ન થયા.

મીલ ઉદ્યોગને હાથ કરી ઈ. સ. ૧૮૮૮માં
 કરીમભાઈ મીલ્સ સ્થાપ્યા પછી આગળ વધી ધામે
 ધામે તેઓએ બીજી મીલોની પણ સ્થાપના કરી. જે
 મીલોમાં કામ કરતા માણસોથી રહેજે બહુ
 સકાશે કે કરીમભાઈએ એક નાનકડું ગામડું
 વસાવ્યું. જે ગામડામાં ૪૦,૦૦૦ માણસો
 કરીમભાઈને ત્યાંજ પોતાનો રોટલો ભાવીની
 લેખીણથી લખાવી આવ્યા હતા. સર કરીમ-
 ભાઈની મીલોના નામોની અનુક્રમણિકા નીચે
 મુજબ છે:-

મીલનું નામ.	કિંમત.	કામ કરતા માણસો	સ્પીડલ	લૂમ
કરીમભાઈ મીલ્સ	૨૨,૦૦,૦૦૦	૨૬૧૫	૩૯૧૨૦	૧૦૩૦
મહમદભાઈ મીલ્સ				
શબલભાઈ મીલ્સ	૧૮,૦૦,૦૦૦	૨૭૩૩	૪૭૬૮૪	૧૨૬૮
પર્લ મીલ્સ	૧૯,૯૭,૦૦૦	૨૪૯૮	૫૨૨૫૬	૧૦૩૬
પખાની મીલ્સ	૨૦,૦૦,૦૦૦	૨૬૭૧	૪૯૩૫૬	૧૦૫૪
કેસન્ટ મીલ્સ	૧૫,૦૦,૦૦૦	૨૪૨૦	૫૭૮૮૦	૧૦૫૪
ઇંદોર માલવા મીલ્સ	૨૦,૦૦,૦૦૦	૩૧૧૩	૪૫૬૮૮	૧૨૩૬
ઈંડીઅન પ્લીયીંગ	૧૮,૦૦,૦૦૦	૭૪૭	૪૩૫૮૦	
પ્રિમિઅર મીલ્સ	૧૯,૦૦,૦૦૦	૬૦૨	૧૩૫૮૪	૪૭૨
કસ્તુરચંદ મીલ્સ	૪૭,૦૦,૦૦૦	૨૫૦૬	૩૫૩૧૪	૯૧૩
ઈમ્પીરીયલ મીલ્સ				
એડબરી મીલ્સ	૨૪,૦૦,૦૦૦	૨૧૦૧	૩૫૮૮૪	૬૬૨
મથુરાદાસ મીલ્સ	૨૪,૦૦,૦૦૦	૨૪૬૫	૪૩૫૯૬	૯૦૭
મધોરાઓ સીંધીઆ	૩૮,૦૦,૦૦૦	૨૩૦૨	૪૪૩૨૦	૬૦૪
સીલોન મીલ્સ	૧૨,૦૦,૦૦૦	૧૧૪૮	૨૦૬૨૦	૫૩૮
ટોટલ	૨૯૯૫૪૧૩૦	૨૯૪૬૯	૫૭૪૫૦૨	૧૦૭૭૪

સર કરીમભાઈ ઇબ્રાહીમ બેરોનેટ માત્ર સરનાઇટ કે બેરોનેટ થઈ અથવા વેપારમાં આગળ ધતાં કરોડપતિ થઈ માત્ર શ્રિમંત તરીકે જનસમાજમાં પૂજાવા પેદા નહોતા થયા, પણ તે કશ્ચાણુ પુરૂષની છાતી તળે સંતાએલા હૃદયમાં દયાનાં ગૂંચાં જરતા. આજકાલના શ્રિમંતો પેઠે ગરીબ વર્ગ મદદ માગવા જતાં તેઓ તેમને ધુતકારી કાઢતા નહોતા. પણ માયાથી પાંસે બેસાડી દઈ ભરી કહાણી સાંભળી અનેક રૂડી સલાહો સહિત બોધતી મદદો આપતા, આજકાલના શ્રિમંતો

તો મદદ માગનારને જોઈ ગભરાઈ જાય છે. ગરીબ વર્ગ મદદ માગવા આવે તે જાણે કંટાળા રૂપ હોય તેમ દાદ ફરીયાદ સાંભળવાનું તો ઠેકાણે રહ્યું. પોતાના દરવાજા સૂધી પણ તે ગરીબને પૂગવા દેતા નથી.

મીલકે બૈકા મૈ શબ્દે વસ્લનો રુઝુલ્લાકે કહા હમ ધુટા જતા હય ગરમીસે ઝરા તો રસરકો

કરીમભાઈ ખરેખર કરીમજ હતા. કરમ કરનાર કરીમ તરીકે ઓળખાય છે. નામ પ્રમાણે તેઓ પણ કરમ કરતા. આવા એક સખી અને ઉદાર પુરુષનું જીવન ચરિત્ર “સાહી”ની કલમથી બહાર પડે તે “સાહી”ના અહોભાવ્ય નહીં કે ?

એક દિવસે કરીમભાઈ શેઠ પોતાની મીલની મુલાકાતે ગયા. મીલમાં પુમતાં એક કારકુને કાંઈ મદદ માગવા નિમિત્તે અરજ કરી. પોતાના કારકુનેને મદદ જોઈતી જોઈ કરીમભાઈ હરખાતા તેની વાત સાંભળી. પેલા કલ્લાકે જોઈતી મદદ માગી અને તરતજ તેની અરજ સ્વીકારવામાં આવી. કરીમભાઈએ તેની અગવડો ટાળી, પોતાના કલારેનિ બાળક પેઠે ગણ્યતા કરીમભાઈ શેઠ પાસે નીરંતર અનાથો, વિધવાઓ અને ગરીબ

રુઝુલ્લાકે-મીરકાદનિ. રસરકો-હર પસો.

વર્ગના માણસો જતા, આશા ભર્યા જતા, અને આશા પૂરી કરીનેજ આવતા, ક્યા છે એવા કરીમભાઈએ કોમમાં ? ! ! !

પોતાના પૈસામાંથી પોતાની કોમના અનાથ બાળકોનું પાલણુપોષણ કરવા-સ્વચ્છ હવા સાથે તેમની તંદુરસ્તીનું રક્ષણ કરવા તેમણે એક અનાથાશ્રમ ખુલ્લું મૂક્યું. અને તે કરીમભાઈ ઇબ્રાહીમ બેગ્લ ઓરફનેજના નામે બાળખાઇ. હાલમા આ ઓરફનેજ માટુંગા ખાતે એક વિશાળ બીલ્ડીંગમાં રાખવામાં આવી છે. જ્યાંનું મકાન આરોગ્યાતાવાળું હવા ઉજ્જસ અને તંદુરસ્તીના રક્ષણોથી ભરપૂર બેગ્લ કોમના અનાથ બાળકોને આશીર્વાદ સમાન થઈ પડ્યું છે, ઓરફનેજમા રહેતા અનાથ બાળકોને ઉત્તમ ભોજન અને દરેક જાતની ઉત્તમ ખાણ ખોરાકી ઉપરાંત રમત ગમતના દરેક સાધનો સાથે ઉત્તમ કેળવણી આપવાના સર્વોત્તમ ઉપાયો શેઠ કરીમભાઈએ યોજ્યા પોતાની જન્મ ભૂમિ એટલે કે માડવીમાં કેળવણીને પ્રિય ગણનાર કરીમભાઈએ કન્યાશાળા ઉપરાંત ધાર્મિક કેળવણી મેળવી શકાય તેવા મદ્રેસા (નિશાળ) ખુલ્લા મૂક્યાં, જ્યાં આજે પણ કેટલાં માડવીની બાળાઓ જોઈતી કેળવણી પ્રાપ્ત કરી પરસંસારની કેળવણીથી પરિચિત થઈ પોતાનું સંસાર સુખરૂપ બનાવી શકે છે.

આવી નિશાળ ઉપરાત કચ્છ માંડવી અને
કચ્છ ભુજમાં મુસાફરોને હાડમારીથી બચાવવા
તેમણે ધર્મશાળાઓ બાંધી જે પણ દરેક સુખ
સગવડથી ભરપૂર કચ્છ જનારાઓને આશીર્વાદ
સમાન થઇ પડી છે.

કરીમભાઈને ત્યા સખાવતનો સમુદ્ર હંમેશ
ઉછળતો રહેતો, સમુદ્ર પાણી લઇ જનારને ના
નથી પાડતો. કરીમભાઈના સખાવતી સમુદ્રમાંથી
હજારો માણસો પાણી ભરી જતા, ઉદાર પુરુષ
મદદ કરવામાંજ રાજ્ય રહે છે. કરીમભાઈ મદદ
માગવા આવનાર પ્રત્યે કંટાળો ન ખાતાં હર્ષથી,
માયાથી, દયાભાવથી, મેમથી તેમને રૂડી ક્ષીપા-
મણો સહિત જોષ્ટી મદદો કરતા. ઇશ્વર ! હિંદમાં
એવા સેંકડો કરીમભાઈઓ બને પેદા કરો.

મીલમાં કે ધરમાં, આશીસમાં કે પેટી ઉપર
વિધવાઓ તેમજ અનાથ બાળકોની મુશીબતો
તેઓ ટાળતાજ રહેતા. તેમા પેતાની કામ ઉપર
તો તેઓ પ્રાણજ પાચરતા.

સુખ એ મેળવવું ખરી રીતે જુઓ તે
મહુજ કઠીણુ છે. તેમાં સ્વર્ગીય સુખના નામે
ઓળખાતા સુખો તો ક્યાંથી મેળવી શકાય ?
ખરું સુખ પરમાર્થમાં છે. એ સુખ કરીમભાઈઓ

ગવ્યું. સ્વર્ગમાથી આવી, મૃત્યુ લોકને સ્વર્ગ
 નાવી લક્ષ્મી અને સંતાનોમાં વસ્તાર કરીમભાઈ
 ર્ગમા વસ્તા સ્વર્ગમા દયા હોય છે, કરીમ-
 ભાઈના ધરમાં પણ દયા હતી, લક્ષ્મીની રેલમ-
 લ હતી, અને સાથે સંતાનોની પણ સંપૂર્ણ
 ખિત કહો એ સ્વર્ગીય સુખ નહીં કે ? સ્વર્ગ
 ભાઈએ જોઈ નથી. પણ કરીમભાઈ તે આ
 કમાં પણ સ્વર્ગમાંજ વસ્યા.

મેં મા'લુમ હય જમત કી હકીકત લેકીન
 લ કે બહેલાનેકો ગાલિબ ચે ખિવાલ અરજા હય

કરીમભાઈ એઈનેજના થોડાક જનાથ બાળ-
 ની કરણ કહાણી સાબળી હ્યો. કરીમભાઈ
 મોઈનેજમાં રહેતા કેટલાક બાળકો તે એઈનેજના
 શેક્ષકથી કંટાળી ગયા હતાં, શિક્ષક મહાશયથી
 જોહુકમી અને નોકરશાહીમાં તે આપડાઓ રોજ
 પ્રાકડીથી મેથીપાકનું જમણુ જમતા, એ જમણુ
 વરાઈને ખાતાં તેઓ કંટાળી ગયા, અને છેવટે એક
 દિવસે મસલત કરી ચાર પાંચ છોકરાઓ કરીમ-
 ભાઈ શેકને બંગલે પૂગી વળ્યાં પોતાની, એઈ-
 નેજના બાળકોને બંગલે આવેલા જોઈ કરીમ-
 ભાઈએ તેમને માયાથી આવકાર આપી, એસડી,
 યા પાણી લાવવા નોકરને હુકમ કર્યો. બાળકો
 એ બંગલામાં આનંદ કર્યો, આ પાણી પી લેતાં

Hon. Sir Currimbhoy Ibrahim.
(Second Baronet)

ऑॉ. सर करीमभाध छत्राडीम. (भीनन डेरानेर)
(महुंम शेर करीमभाधना सहुथी वडा पूत्र शेर महमदभाध.)

કરીમભાઈ શેઠ તે બાળકોની બાળુમાં બેઠા અને
 સઘળી હાજીકત પુઝી. બાળકોએ પેતાના શિક્ષકની
 કુરતા કહી સબળાવી જે સાબળી કરીમભાઈ
 કોઠે ભરાયા અને તે આવેલા બાળકોને પાચ
 પાચ રૂપીયા આપી. પેતાની મોટામા એસાડી
 એફનેજમા મે કહી આપ્યા અને બાજે ફિવમે તે
 શિક્ષક મહાશયની બખર લેવામા આવી જે વખતની
 આ વાત છ તે વખતે કરીમભાઈ એફનેજ
 માડુગા પર નહી પણ બીમપુડામા હતી, હાલ
 એ એફનેજના બાળકો માટે કિતમ પેશાકો
 ભાત ભાતના કાપડા સહિત સઘળી રૂગવડો
 ગખવામા આવી છે. શું એ પરમાર્થમા મન
 રોકી રાખનાર શેઠ કરીમભાઈ એ સ્વર્ગીય સુખ ન
 જોયુ ? ! ! !

એ સ્વર્ગીય સુખ લોગવનાર સર કરીમભાઈ
 ઇબ્રાહીમ બેરોનેટના પ્રથમ પુત્ર સર મહમદભાઈ
 કરીમભાઈ તે હાલના બેરોનેટ હાં મી સપ્ટેમ્બર
 ૧૮૬૭ના દિને જન્મ્યા સર મહમદભાઈ નાની વયથી
 સપૂર્ણ કેળવણી પ્રાપ્ત કરી પિતાના ધધામા
 જોડાયા. અને ધીમે ધીમે જાહેર જીવની
 શરૂઆત કરતા તે તે મુખ્યની મ્યુનીસીપલ
 કોર્પોરેશનમા દાખલ થયા વળી હીદી સરકારે
 બોમ્બે પોર્ટ ટ્રસ્ટના ટ્રસ્ટી તરીકે તેમની નીમ ઝૂંક

શ્રી. પિતાની એકનેજમાં તેઓ એકનેની
 જન્મ્યાએ બિરાજ્યા અને અંગુમને કરવામ હાથ
 સ્કુલના ખજનચીનો માનનાય એકધો પણુ સર
 કરીમબાઈના એ એરોનેટ પુત્રે ભોગવ્યો. સર
 મહમદબાઈના સૈથી વડા પુત્ર મીં હુસેનઅલી
 ૧૩ મી એપ્રીલ ૧૯૦૩ ના દિને પોતાના પિતાનું
 એરોનેટપણું ચાલુ રાખવા જન્મ્યા. આ
 ભવિષ્યના એરોનેટ મીં હુસેનઅલી પણુ પોતાની
 નાની વયમાજ સર કરીમબાઈના વેપારમાં ધ્યાન
 આપતા થયા. સર મહમદબાઈ કરીમબાઈના
 પુત્રી કમરખાનમ ૧૧મી જાન્યુઆરી ૧૯૦૨ના દિને
 જન્મી પિતાના લાડ કોડના હાવા લીધા વિના
 પિતાના દીલ ઉપર વિયોગનો હાગ દર્ષી ૨૫ મી
 સપ્ટેમ્બર ૧૯૧૪ના દિને ભગ જીવાન વયમાં
 સ્વર્ગવાસી થયા. ખરેખર સર મહમદબાઈને
 પોતાની આ પુત્રીનો વિયોગ બહુજ ભારે પડી
 ગયો ૪૮ વર્ષની ઉંમરમાં સર મહમદબાઈના
 હૃદય ઉપર લાગેલો આ ઠારી ધા હતો. ઈશ્વર
 તે પવિત્ર આત્માને શાંતિ આપે. હાલ સર
 મહમદબાઈ ૫૮ વર્ષની ઉંમર ભોગવી રહ્યા છતાં
 તેમની કારકીર્દીમાં તેઓ જરા પણુ વૃદ્ધ થયા
 નથી. સંતાનેમાં મીં હુસેનઅલીમાજ તેમની
 સધળી આશાઓ ભરાઈ છે. ઈશ્વર આ ભવિષ્યના
 એરોનેટને દિશંયુષ્ય આપે.

સર મહમદભાઈ કરીમભાઈના વડા પૂત્ર
 મી. હુસેન-અલીને ત્યાં ૨ જુલૈયા ૧૯૨૨
 ના દિને પત્ની જન્મી ત્રણ વર્ષની બાળકીનું
 નામ મુમતાઝખાનુ રાખવામા આવ્યું. જ્યારે
 ખંડેન મૃતીરા ૨૯ મી મે ૧૯૨૩ના દિને અવનતી
 સર મહમદભાઈના પત્ની કમરખાનમના વિયોગમા
 શ્રદ્ધાર્પ થઈ પડી.

૪ થી ઓક્ટોબરની ત એક આનંદમય
 પ્રભાત હતી. કે જ્યારે કરીમભાઈ જેવા વિદગ-
 વૃત્તિના અહગ વેપારી પિતાને પગલે અવનતર
 પત્ર સર ફાઝલભાઈ જનમ્યા માતાની કુખ
 ફાઝલભાઈએ શોભાવી આ વીર પુરૂષની પ્રકૃતિ
 ખેલવાની છટા, ભાપામા નમ્રતા-પ્રેમ-દયા અને
 પરોપકાર કુદરતના ફારીગરે ફરી ફરી ભરી
 હીધા છે. શ્રિમંત હોવા છતાં પણ જેની જાંદગી
 સર ફાઝલભાઈ ગુજારે છે, તેની હું નથી ધારતો
 કે કોઈ પણ શ્રિમંત આટલી જાંજળ અને
 વપાઈ વેડે, પોતાના પૂત્રો તેમજ ભાઈઓના
 સંતાનેને કેળવનાર આખા કુટુંબમાં કોઈ હોય
 તો તે સર ફાઝલભાઈ એકજ છે.

ન્હાનપણથી ઉચ્ચ કેળવણીનું અમૃતપાન
 કરી ભર જીવન વયે એટલે કે વીસ વર્ષની
 ઉમરમાં તો તેઓ પિતાના જમણા હાથરૂપે

થઈ પડ્યા. અને જ્યારથી સર ફાઝલભાઈએ
 વેપારમાં પોતાની જાંદગીનો ભાગ આપ્યો.
 ત્યારથી તેમના પિતા ધણીએક જન્મજોમાથી
 છુટ્યા. પિતાના દરેક કાર્યો સંપૂર્ણ સર ફાઝલ-
 ભાઈ સંભાળવા લાગ્યા. અને આજે સર
 કરીમભાઈના સ્વર્ગવાસી થયા પછી પણ તે
 ઉદાર પુરુષની ખોટ પૂરી પાડનાર કરીમભાઈ
 વશનો જાગૃતો હીરો સર ફાઝલભાઈ કુળને
 દીપાવી રહ્યા છે. ઉદાર વૃત્તિ, કોઈને પણ જોઈતી
 રૂઠી શીખામણોમાં પોતાના કિંમતિ સમયનો
 ભાગ આપવામાંજ ફાઝલભાઈ મોજ માણે છે.

સર કરીમભાઈના આ પુત્રની જાંદગી એટ-
 લીતો જન્મજા અને કંટાળા ભરી છે કે જેની
 કલ્પના કરાવવી એ મારી કલમની શક્તિ બહા-
 રની વાત છે. સવારના તમે સાત વાગે ખંગલે
 જાઓ તો ત્યાં તમને બેચાર છ માણસો મુલાકાત
 બેવા માટે બેઠેલાજ જણાશે. આપ્તિસમા જાઓ
 તો ત્યાં પણ એક જતો અને એક આવતો દેખાશે.
 દાદરપર કે ક્ષીરટમાં જ્યાં જુઓ ત્યાં એકાદ
 માણસ વાત કરતોજ જણાશે. ૧૩ મીલોનો
 સધળો વહીવટ અને જાહેર પ્રજાને અર્પેલો જાંદ-
 ગીનો થોડોક ભાગ, ઉપરાંત પોતાની અંગત
 ચિંતાઓમાં ઘેરાયલા આ વેપારી પુરુષનું જીવન

Hon. Sir Fazulbhoj Curimbhoj.
(Knight) C. B E

वेपारी पिताना अहंग वेपारी पूत्र
श्री. सर फैजलभाई कुरीमभाई (नायर)

એવું જાણવું મુશ્કેલ છે ? કલ કેની વાતો જુદી સાબળવી, શેર દલાલોને જવાબ જુદો આપવો, કપાસ અને કાપડના વેપારીઓને જુદા સંતોષી મોકલવા, પેટીઓ અને ઓશીસોની ચિંતા જુદી રાખવા તે ઉપરાંત મજૂર વર્ગમાં તેવાજ માનીતા થઈ પડવું આટલી આટલી જ જાણે છતાં વાચ્યામાં તેજ નમ્રતા અને માધુર્ય, તેજ શાંતી અને પ્રેમ મુખ ઉપર પ્રસરાયલું સંતોષનું હાસ્ય, એવી સ્થિતિમાં તમે સર ફાઝલમાઈને હંમેશા આનંદ માજ જોશો.

વેપાર વહીવટની વાત જુદી રહી, જ્યારે પ્રજાક્રિયા મામલાઓમાં અને જાહેર, મંડળો સંસ્થાઓ, અને એવાજ ખીજ ખાતાઓમાં પ્રજાના હિતાહિતના ઉપાયોમાં, કેમના કલ્યાણમાં હેશના બલામાં પણ કરીમમાઈની સાક્ષાત પ્રતિમાં સર ફાઝલમાઈ ઉભાજ છે, ભર જુવાન વયમાં તેમણે પોતાની જાંદગી પ્રજાને અર્પી છે. યુવાવસ્થામાં તેઓ કેરોરેશનમાં દાખલ થયા, અને ખુદ્દિ, પાંડિત્ય, ચાતુર્ય, અને ઘૈર્યથી ભરપૂર વિદ્વાન વ્યક્તિ કેરોરેશનના પ્રમુખ તરીકે ચૂંટાઈ ઇ. સ. ૧૮૮૯ ના ફેબ્રુઆરી માસની ૨૪ મી તારીખે એટલે માત્ર ૧૭ વર્ષની વયમાં તેઓ પરણ્યા અને વેપારની જાંબળ, જાહેર પ્રજાના

હિતાહિતના વિચારો સાથે સંસારની જંગલમાં
પણુ જકડાયા.

મ્યુનિસિપલ કોર્પોરેશનના પ્રમુખની જગ્યાએ
ખીરાબા પછી, સ્ટ્રેન્ડીંગ કમિટિના ચેરમેનની
જગ્યા સર ફાઝલબાઈએ શેખાવી જ્યારે કાલિન્સી-
લના સભાસદ તરીકે રહી, ગવરનર જનરલની
સભામાં પણ તેઓ એક માનનિય સભાસદનો
આદ્યો ભાગવતા હતા, યુનિવર્સિટીની સેનેટના
મેમ્બર તરીકે પોતાની અમર કારકિર્દીનું પ્રબલ
બાન કરાવી, મળુર વર્ગમાં લોક પ્રિયતા અને
કારકુન વર્ગમાં કેમનો આ લાડકો અનૂપમ
માન પાડી ગયો. માલ એનર્સ ઝંસાસીએશ-
નના ચેરમેન તરીકેની તેમની કારકિર્દી માલ
ઉદ્યોગના સફાઓ પર સોનેરી અક્ષરે લખાએલી
તાજબ રહેશે. લક્ષાધિપતિ પિતાના લક્ષાધિપતિ
પુત્ર હોવા છતા પણ આજસુ જીંદગી ન ગાળતા
પોતાની પડ વર્ષની ઉમરનો મોટો ભાગ તેમણે
લોક સેવા કાળે અર્પી, વેપારમાં નામના મેળવી,
અને સાથે પોતાના પુત્રો તેમજ ભત્રીજાઓને
પણુ કેળવી સર ફાઝલબાઈ કરીમબાઈ કુળના
ભામિયા થઈ પડ્યા.

પિતાના વેપાર વહીવટમાં ૨૦ વર્ષની
ઉમરમાં પડી, તે ઉદ્યોગને ખાલવી. પ્રગતિની

રૂઝિ લઈ જનાર ફાઝલભાઈ ઇ. સ. ૧૯૧૩
 મા સાધારણ ફાઝલભાઈ મરી, એનરેબલ સર
 ફાઝલભાઈ નાઇટના નામે પ્રખ્યાત થયા.

વફતા તરીકે સર ફાઝલભાઈની બેલની
 છટા જેઓ જાણતા હશે, તેઓજ તેમના
 આતરીક ભાવોને પણ અચ્છી રીતે કહી લેતા
 હશે હયાભાવમાં પ્રવિણતા હોવાનું મૂળ કારણ
 સખાવતી પિતા કરીમભાઈ છે, કેસરી પિતાનો
 કેસરી પૂત્ર, બાપના નામને વધુ પ્રકાશમાં લઈ
 આવવા સામર્થવાન થયો.

ગરીબોં પર હયા રખમે તવંગર હો તો એસે હોં
 જે દુટી નાવ તયરાએં સમંદર હોં તો એસે હોં

સર ફાઝલભાઈના સંતાનોમા સૌથી વડા
 પૂત્ર મી. આમદભાઈ ૧૩ મી ઓગષ્ટ ૧૯૦૨ માં
 જનમ્યા. જેમના લગ્ન શેઠ કરીમભાઈ ઇબ્રાહીમના
 એ થા પૂત્ર શેઠ આમદભાઈના એટલે પેતાના
 કાકાની પૂત્રી ખુદેન કરીનાબાઈ સાથે ૧૧ મી
 ઓગષ્ટ ૧૯૨૩ ના દિને થયાં. મી. આમદભાઈ
 પછી ખીજા પૂત્ર મહમદઅલીએ ૨૧ મી મે
 ૧૯૦૪ ના દિવસે માત પિતાનો હર્ષ તાબે કર્યો.
 જે બાદ ૧૩ મી સપ્ટેમ્બર ૧૯૦૫ માં મી.
 શુલામઅલી અવતર્યા, અને એકબાલ કુસેન

૧૯૧૦ ના એક્ટોબરની ૨૭ મી તારીખે ચંદ્રમા આસપાસ તારાની જગ્યા લીધી. અને સાથી ન્હાના પુત્ર અમીરઅલીની ખુશ વધાઈ ડમી ગુલાઈ ૧૯૧૩ ના રવિરાજે સભળાવી.

સર ફાઝલભાઈ જેવા બુદ્ધિશાળી અને વિદ્વાન પિતાના પૂત્રો માટે શું કહેવું હોય ? પિતાના સઘળા પૂત્રોને સર ફાઝલભાઈએ એવી રીતે લખેટી લીધા છે જાણે ચંદ્રમા આસપાસ તારલાએનો મંદ પણ શીતળ પ્રકાશ

સ્વર્ગસ્થ સર કરીમભાઈ એરોનેટ જેવા હીંદના પ્યારા બાલુડાની યાદ તાજી રાખનાર પુત્ર સર ફાઝલભાઈ ધણું જીવો.

એનરેબલ સર ફાઝલભાઈ પછી શેઠ કરી-મભાઈના ત્રીજા પુત્ર ગુલામહુસેન ૧૨ મી જાન્યુઆરી ૧૮૭૯ ના દિને જનમ્યા. દુલ્લા દિલના આ શેઠની ઉદારતા અને હૃદયની નિર્મળત ને સંભારી આજે પણ કરીમભાઈના સ્ટાફના માણસો કલ્પાંત કરે છે. છતાં અફસોસ કિયાર હૃદયના અને અનુદી જીવન ગાળનાર શેઠ ગુલામ હુસેન બર જીવન વચ્ચે પરલોકની વાડી વસાવવા સ્વર્ગે સંચર્યા. એટલે કે ૧૯૧૮ ના ફેબ્રુઆરી માસની ૧૬ મી તારીખે ૩૯ વયનું આશા ભર્યું

The Late Mr. Gulam Husain Currimbhoy.

महोम शेठ गुलाम हुसेन करीमभाय.

Josh's Art Bombay 1

અંતર એવલા જીવનનો ભોમ ઘષ પડ્યું પોતાના
 જીવન, કેળવણી તેમજ ઉદાર વૃત્તિના પૂત્રના
 નીકળી જતાં વૃદ્ધાવસ્થા ભોગવતા શેઠ કરીમભાઈના
 હૃદય ઉપર કારી ધા લાગ્યો.

મીં ગુલામહુસેન જેવા પોતે માયાળુ
 સ્વભાવના હતા, તેવાજ માયાળુ સ્વભાવના પૂત્ર
 ઇબ્રાહીમને મૂકી મયા. ગુલામ હુસેનભાઈના
 આ વડીલ પૂત્ર, મીં ઇબ્રાહીમનો જન્મ ૧૩
 મી એપ્રિલ ૧૮૯૭ ના દિવસે થયો. મીં
 ઇબ્રાહીમ ભલા અને માયાળુ સ્વભાવના હોઈ
 વિદ્વાન કાકા સર હાઝલભાઈની પાસળાની હેઠળ
 વેપારમા કામ કરી રહ્યા છે. ખરેખર મીં
 ઇબ્રાહીમની વાચામાં કાંઈ અજબ વશીકરણુ છે.
 જે કાંઈ પણ વાત કરનાર
 વ્યક્તિને કુદરતી ખેંચાણથી ધસડી
 લે છે. નઅતા, ખોલવામાં માયા અને સાથે
 નિર્દોષતાની સ્પષ્ટ છાપ તમે નિરતર
 તેમના ચહેરાપર જોશો. કાંઈ પણ માણસને
 પોતાનો અનાવી લેવાની ગજબ શક્તિ મીં
 ઇબ્રાહીમની વાચા ધરાવે છે. વળી સર હાઝલ-
 ભાઈ જેવા આહોશ, અને વિદ્વાન કાકાના
 હાથ હેઠળ કેળવણી મીં ઇબ્રાહીમ, સર કરીમભાઈ
 ઇબ્રાહીમ જેમ આગેવાની ભરો ભાગ ભજવે

તો તેમા લેશ માત્ર પણ શકા જેવું નથી,
પણું જીવો ગજબ વાચાળ મીં ઇશ્વાહીમ.

મીં ઇશ્વાહીમના જન્મ પછી પાંચ વર્ષે
એટલે ૭ મી જુલાઈ ૧૯૦૨ ના દિને મીં
અલીમહમદ અવતર્યા અને તે પછી ગુલામહુસેન
શેઠના સાથી નાના પુત્ર મીં અઝીઝ ૨૨ મી
જુલાઈ ૧૯૧૫ ના દિવસે માત પિતાને આનં-
દમાં ડોલાવતા પધાર્યા. છતાં અફસોસ કે મીં
અઝીઝ માત્ર ત્રણ વર્ષની કુમળી વયમાજ ગુલામ-
હુસેન શેઠ જેવા પ્રેમાળ પિતાનો આસરો ખોલી
બેઠા. શેઠ ગુલામહુસેનના એક પુત્રી બહેન ચ મીનાના
લગ્ન કલકત્તાના જાણીતા આગેવાન શહેરી શેઠ
હિસ્માન જમાલના પુત્ર મીં અશરફ સાથે થયા.

ગુલામહુસેન શેઠ પછી ચોથા પુત્ર શેઠ
અહમદભાઈનો જન્મ ૧૭ મી સપ્ટેમ્બર ૧૮૮૫
ના દિને થયો. અહમદભાઈ ખરેખર એક
મેજલા સ્વભાવના માણસ છે શેઠ અને ઉદાસી
જે વ્યક્તિથી માઈલોના માઈલ નહાસતી હોય
તેવી વ્યક્તિઓમાંની એક તે સર કરીમભાઈના
ચોથા પુત્ર મીં અહમદભાઈ છે. પિતાના વેપાર
ઉદ્યોગમાં અહમદભાઈ શેઠ પણ અત્ર ભાગ
ભજવે છે. મીલો ઉપર તેમની દેખરેખ અને
કારભાર કાંઈ છાનાં નથી. તે ઉપરાંત તેમને

અપણ ભેગને લાભ કરીમભાઈ ફર્મ લઈ રહ્યો
 'હુ સ્વભાવે આનંદી અને રંગીલા શેઠ અહમદ-
 ભાઈના માયાળુ અને દયાભાવથી ભરેલા
 સ્વભાવ માટે વધુ શું લખું? એટલુંજ કહેવું
 બસ થશે કે.

શમે માહ હય और यमनकी शीला
 लप्पे नडेर हय और हय इंदी हवा
 એક સાગરે મસ્ત પીલા લીલાહ
 તુજે સાકીએ માહેલકા કી કસમ

મીલ ઉદ્યોગના સરક્ષક શેઠ અહમદભાઈ હાલ
 ૪૦ વર્ષની વય ભોગવી રહ્યા છે. તેમના વડા
 પુત્રનું નામ મીં હુસેનઅલી છે જેઓ ૪થી
 જાન્યુઆરી ૧૯૦૮ ના દિને જનમ્યા અને સૌથી
 નાના પુત્ર મીં હખીબ પ મીં જાન્યુઆરી ૧૯૧૦નાં
 દિવસે પોતાનું જીવન પ્રકાશ પ્રસરાવતા અવતર્યા.

આ પાંચમે પુત્ર કરીમભાઈનો અને તેમના
 સ્ટાફનો બહાલો રહેમતુલ્લા આવ્યો. આવતાં પ્રેમના
 ઝરણા ઝરી ગયો. અલોપ થયો. ૨૭ મી મે
 ૧૮૮૭ ના દિવસે આ ઉદાર અને વિદ્વાન શેઠ
 જનમ્યા. વેપારમાં પોતાના જીવનનો થોડોક
 ભાગ આપ્યા ઉપરાંત જાહેર પ્રજાના હિતાહિતના
 વિષયોમાં પણ એકાંતે અમરબામ રહેતો, તે

ઉપરાંત પોતાના માણસો ઉપર તેમણે રાખેલી
અમી દ્રષ્ટિ આજે પણ ફરી ફરીને યાદ કરવામાં
આવે છે લેજસ્ત્રેટીય કાઉન્સીલ કિંવા સ્થાનીક
ધારાસભાના તેઓ સભાસદ હતા. એટલુંજ નહી
પણ તેમના ઉદાર હૃદયના પ્રતાપે ઘણાએકનું
કબાણુ થઈ ગયું છે. એવા ઉદાર પુરુષો બહુજ
એછા જીવે છે. રહેમતુલ્લા શેઠ પણ ન જીવ્યા.
૨ જી મે ૧૯૨૧ ની તે નદારી ત્રીજી છેવટે આવી
પૂગી જે ઘડીમા બધાના મનહરી, બધામા
લાડકો થઈ પડેલો રહેમતુલ્લા તે મદાન બાપની
કૃપા મેળવવા ચાલતો થયો. હાથર તે પવિત્ર
આત્માને શાંતી આપે.

શેઠ રહેમતુલ્લાના સંતાનોમા પૂત્ર મીં નઝલી
અને પુત્રી હમીદા છે. મીં નઝલી ૨૬ મી
સપ્ટેમ્બરના અવતર્યા જ્યારે બહેન હમીદા ૧૯૧૨
ની સાલમા જન્મ્યા.

મહૂમ સર કરીમભાઈ હાજીમના છૂટા
પૂત્ર શેઠ હખીબભાઈ પમી સપ્ટેમ્બર ૧૮૮૯ ના
દિવસે પિતાના વેપારમાં મદદનીશ થઈ પડવા પધાર્યા
શેઠ હખીબભાઈ અત્યારે વેપાર ઉદ્યોગમાં અગ્રમાગ
ભગવી રહ્યા છે. તેમના પહેલા પૂત્ર મી. અકબરઅલી
૨૨ મી જાન્યુઆરી ૧૯૧૪ ના જન્મી પિતાના
લાડકોડના લ્હાવા લીધા વિના ૩૧ મી ઓક્ટો-

The Late Mr. Rehemtulla Currimbhoy.

M. L. A.

महूम शेअर रडेमतुल्ला करीमभाई.

Justi Act, Bombay 1

બં ૧૯૨૦ માં સ્વર્ગવાસી થયા. તે બાદ હખીમ શેહના દિલિપ પુત્ર મીં નાજિમ ૩૦ મીં જુન ૧૯૧૫ ના મીં અકબરઅલીનું દુઃખ બુલવવા પધાર્યા, અને તે પછી તેમના ત્રીજા પુત્ર ૩૦ માં ડીસેમ્બર ૧૯૨૧ માં પેદા થયા

કરીમભાઈ શેહના આ પુત્ર અન્યારે કારનારમાં આગળ પડતો ભાગ ભજવી રહ્યા છે, લખતા અતિશય હર્ષ થાય છે કે કરીમભાઈ શેહના બધા પુત્રો પિતાના ધધામાં જોડાઈ એક સંપીથી વહીવટ સંભાળી રહ્યા છે. જે કે ૨૦ ફાજલ-ભાઈના ભાગ અને જંગળ તો અલખત અમ્પદ ભાગે છે. કરીમભાઈના બધા પુત્રોમાં હવે રહ્યા સાંથી નાના પુત્ર મીં હસ્માઈલ, ઉધરતા યુવક, ૮ માં માર્ચ ૧૯૦૬ ના દિવસે કરીમભાઈ શેહના આ નાના પુત્ર અવતર્યા, ૧૯ વર્ષની કાચી વય છતાં ભવિષ્યમાં મોટી આશાઓ આપતા ચિન્હો અત્યારથીજ આપણે જોઈ શકીએ છીએ.

સર ફાજલભાઈ જેવા અડંગ વેપારી, દયાળુ, ઉદાર, અને નીખાલસ સ્વભાવના વડીલ બંધુની દેખરેખ હેઠળ આ ઉધરતો યુવક ભવિષ્યમાં હતાં કર્તા થઈ પડે એ શું સંભવિત નથી? મીં હસ્માઈલના લગ્ન પણ થોડાજ મહીન.ઓ

ઉપર થયા, આટલી કાચી વયમાજ મીં ઇસ્મા
 ઇલ સંસાર સાકળમાં પણ જકડાયા. ઘણું જીવે
 મીં ઇસ્માઇલ.

મહૂમ સર કરીમભાઇ ઇઆહીમ એરોનેટના
 પૂત્રાની થોડી ઘણી-એમ કહો કે ટુંક હકીકતથી
 પરિચિત થઇ એ મહૂમ શેહની થોડીક ખીજ
 કારકિર્દિ પણ જાણી-લેજો.

મૂખ્ય બાબતો જે બાબત પર આપણે
 વજન આપી શકીએ તે માત્ર તેમણે કરેલી
 સખાવતો છે. કરીમભાઇ શેહના ઉદાર હૃદયની
 કલ્પના માત્ર તે મનુષ્યોજ કરી શકતા હશે.
 જેઓ તેમના સમાગમમાં આવ્યા હશે
 કોઇ સંસ્થા-કોઈ મંડળ-કોઈ ખાતું એવું ન
 હશે જેમા કરીમભાઇ શેહ તરફથી કોઈ
 આપવામાં આવ્યું ન હોય, એટલુંજ
 નહીં, પણ ખાનગી રીતે તેમણે કેટકેટલાકોને
 અણુમુલ મદદ કરી છે. એવા અનેક માણસો
 છે, જેઓ કરીમભાઈ શેહ પાસેથી નિરંતર સહાય
 મેળવતા, કોઈને માસિક રકમ બાંધી દેવામાં
 આવી છે, તો કોઈને સંકટ સમયે મદદ કરવામાં
 આવી છે. જેમને માસિક રકમો બાંધી દેવામાં
 આવી હતી, તેઓમાંથી કેટલાક એ મહૂમ
 શેહના પ્રતાપથી હજી પણ એ રકમ મેળવી
 રહ્યા છે.

The Late Mr. Rehemtulla Currimbhoy.

M. L. A.

महंम रेशं रहेमतुल्ला करीमभाऊ.

John Art, Bombay 1

પોતાના નોકરોમા જુઓ. નોકરો જેઓ
 નીમકહરામ હતા, તેઓએ હજારોના ઘોટાળા
 કર્યાં, રકમોની રકમો ડિયાપત કરી, કાપડની
 ગાસડીઓ સટકાવી પકડાયા છતાં કરીમભાઈ શેઠને
 એવી બાબતની જાણ થતા, તેઓ માત્ર એટલુંજ
 કહેતા કે “ તે પોતાના નસીબનું લઈ ગયો ”
 પ્રભુ એવા કરીમભાઈઓથી ભારત ભુમિને ભરી દે

ખાનગી સખાવતોને કેરે મૂકે તેની ગણતરી
 હું કરાવી શકતો નથી. જાહેર રીતે અપાયલી
 રકમોનીજ માત્ર કલ્પના કરો. પ્રથમ રકમ રૂપીઆ
 ૩,૦૦,૦૦૦ ત્રણ લાખ પ્રીન્સ ઓફ વેલ્સ
 મ્યુઝીયમને અપાયા, રૂપીઆ ૪,૫૦,૦૦૦
 સાર્વિસ ઇન્સ્ટીટ્યુટને અને ૧૦,૦૦,૦૦૦
 રૂપીઆ મુસલમાનોને સ્કોલરશીપ આપવા કાળે
 મુખ્યમંત્રી યુવિર્સિટીને આપ્યા. આ રકમો તો
 આધારણ રકમો છે. રૂપીઆ ૧૮,૦૦,૦૦૦ ની
 રકમ તો જાહેર રીતે અપાઈ, પણ ખાનગી રીતે
 તેઓએ કેટલા રૂપીઆ આપ્યા તેની કલ્પના
 અગાઉના પૃષ્ઠોમાં લખેલી અમૂક બાબતોથી
 વાચકવૃદ્ધ કરી લેશે.

દુકાળ-૫૬ ની સાલનો તે ભયંકર અને
 માદગાર દુકાળ જે વખતે માણસોને ખાવા ધાન
 નહોતું. માણસો ત્રાહે ત્રાહે પોકારતા તેવા

કોટાકીના સમયમાં અમર નામના મેળવી જનાર શેઠ ધરમસી પૂંજ સાથે ભૂપે ગરી જતા માણસોને અમૂલ્ય મદદો આપી છે. એના એક પુત્રની યાદ જાગી. રાખવા સાફી જેવા હજાર લેખકો જીવન લખે, પ્રજા કેક કેકાણે સ્માર્ક સ્થાપે દિલા કરે તે:એ તે થોડુંજ છે.

પરમાર્થમાં આનંદ માનનારી વ્યક્તિઓ પારકાઓના સંકટો રાખવામાં મેળવ માનનારા, પુત્રો આપણે સમાજમાં બહુજ ઝોછો મેળવી શકીયું. જે કે શ્રિમંતો તો ડગલે ને પગલે મળશે. છતાં તે શ્રિમંતો કે જેને આપણે એક શ્રિમંત તરીકે ઓળખી શકીએ એ બહુજ ઓછા જણાશે. ધનનો ઢગલો મારી કાઢ શ્રિમંત નથી થવાતું. મોટરોમાં ફરવાથી અને હજુરીમાં પાચ પચાસ નોકરો રાખી નાજુક જીવન ગાળવાથી કાંઈ શ્રિમંત નથી બની જવાતું પરંતુ શ્રિમતાઈ અને ખરી મોટાઈ તો તે િજ છે, જેમાં સર કરીમબાઈ મગ્ન રહેતાં.

મહૂંમ સર કરીમબાઈ ઇશ્વ'દીમ ગયા, સ્વર્ગની વાડી વસાવવા અદેશ્ય થાા છતાં, પોતાના કિરણો મૂકી ગયા છે ઓ. સર ફાજ-લબાઈના આચાર વિચારો અને ભવિષ્ય માટે તેમણે ઘડેલી યોજનાઓ કેમ માટે એટલી તે

લાભદાયી નીવડશે જેની કલ્પના કરતા અનુભવા
 મસ્ત થઈ જવાય છે. સુંદર યોજના, એક
 ખર્ચે વખાણપત્ર નિચાર, હતા તે અમલમાં
 મૂકાય ત્યા સુધી તે શાંતીજ રાખવાની છે. જે
 કે હજી તેમની એ યોજના અમલમાં મુકાતા
 સમય નીકળી જશે; હતા પિતાના ઉદાર હૃદયનો
 વારસો સરે ફાજલમાં મેળવી શક્યા છે.
 પિતાને જે કાંઈ ક્યું, તેમ ફાજલમાં પણ
 કરી રહ્યા છે

ગનીય, લાચાર, અનાથ. વિધવા, હોય કે
 હજી કરે । જવાની ઈચ્છા રાખનાર કોઈ માણસ
 હોય, હુંકમાં એટલુંજ લખુ કે સમાજના દરેક
 રાક્ષાઓ અને જરૂરી માતો માથી કાંઈ પણ મેળ-
 વવાની ઈચ્છા થતા, લાચાર વર્ગ કરી મલાઈ
 પામે જતા. એકવાર હું આ આખત લખી
 ચૂક્યો છું અને ફરી ફી લખવાનું મન થાય
 છે. આહા ! એવા ઉદાર હૃદયના કોમના રક્ષક
 ને નિર્દય અને કુર કાળ ઉપાડી ગયો,
 હતા.....તહીં

માતાની કુખને શોભાવનાર બાલુડાઓ પર
 માતાની પ્રિતી વિશેષ હોય છે. માતાને
 સુખ આપનાર બાળક પર માતા વધુ હેત ધરાવે

છે પોતાના પ્યારા પુત્રને ખોળામાં લે છે. આનંદથી
 ચૂમે છે. તેના દુઃખડા લે છે. તેને પોતાના
 પાસમાં ચાપી પસવરે છે એ બધું કેના
 માટે ? માતાના પ્રેમ સમૂદ્રના મોઝખોમા મસ્ત
 બની તરનાર બાલુદાને ખાતર, શું કરીમમાઠ
 ભારત મેળાના બાલુડા નહી કે ? શું મરતના
 પ્યાના પૂત્ર નહી કે ? શું તેમણે પોતાની જન-
 નીને રાજી નયા કરી ? કરી છે. માતા-ભરત
 માતા-હીદીએની પ્યારી માતૃભૂમિએ કરીમમાઠને
 પોતાના ખોળામાં લીધો. કરીમમાઠ મરણ
 પામ્યા નથી, કરીમમાઠએ મૃત્યુ જાણ્યુંજ નથી.
 જેને આપણે મૃત્યુ માની ગેઠા છીએ તે મૃત્યુ
 નથી. કરીમમાઠ દેખાતા નથી, માતાએ તેમને
 પોતાના ખોળામાં છુપાવી લીધા છે.

પ્યારી વસ્તુ બહાર કઢત માણસે ગમતું
 નથી. પ્રિય વસ્તુને પાસેજ રાખવા મન ચાહે છે.
 ભારત માતાએ કરીમમાઠને પોતાના ખોળામાં
 લઈ લીધો. તે અદ્રશ્ય થયે, માણસે માનવા
 સ્વાગ્યા કે તે મરણ પામ્યે, નહીં ! નહીં !
 માતાના ખોળામાં સ્વર્ગીય સુખ તે જોગવી
 રહેા છે.

નિંદાને આરો બાહુડા માતાના ખોળામાં
શાંતીની નિંદા લઈ રહ્યો છે.

૨૬ માં સાટેમ્બરનો તે એક ભયંકર દિવસ હતો, જે દિવસે હિંદા ખેટ ગઈ, ખોળા કેમ નો રક્ત અદ્રશ્ય થયો, પુત્ર પુત્રીઓ, સ્નેહીઓ, અને આભારના ખોળા હેઠળ દયાએલાઓ કલ્યાણ કરતા હતા. ૧૯૨૪ નું વર્ષ જે વર્ષમાં અનાથો, વિધવાઓ, ગરીબ અને લાચરોએ પોતાનો સહાયક ખોલ્યો. સરકારી ખાતાઓ બંધ થયા, મુંગઈના ધંધા રોજગારોને તાળા મારવામાં આવ્યા, ચોમેર શોક, દુઃખ અને ઉદાસીનું સ.આવ્ય થયું મોઢા ઉપરથી હર્ષના ચિન્હો પલાયન કરી ગયાં, કારણ ?.....૮૪ વર્ષની પાકી વયે ૨૬ માં સાટેમ્બર ૧૯૨૪ ના દિવસે ખોળા કેમનો હીરો, સખાવતનો શાહ, હીનો વીરો મીલ ઉદ્યોગનો જમણો હાથ સરકારનો અને પ્રજાનો વહાલો, પોતાના શેષ ઉપર હમેશની શાંતિમય નિંદા ત.બ્ધી રહ્યો હતો. માતાના ખોળામાં સદાની વિશ્વાસી લે. કેમને રહતી મૂકી તે જનાર હતો.

કરીમબાઈ સ્વર્ગવ સી થયા. પ્રજામાં ઉદાસી પ્રસન્ન, ધંધા રોજગારો બંધ કરવામાં આવ્યા.

ધુરોપીઓ, પારસીઓ, હિંદુઓ, મરાઠાઓ, ખ્રીષ્ટ
ઓ, મુસલમાનો ઇલાહી હજારોની સંખ્યામાં તે
પવિત્ર દેહને છેવટના પ્રણામ કરવા આવ્યા.
હજારો માણસો સાથે તે પવિત્ર દેહ છેવટના
દર્શન પછી તેની માતૃભૂમિને સુપ્રત કર્યો. તે
ગયો. તેની કિર્તિ હજી પણ ઝગમગી રહી છે.
તેનું નામ માણસો હજી યાદ કરી રહ્યા છે.
ઈશ્વર તે મહાન ઉદાર પુરુષના પવિત્ર આત્માને
શાંતિ આપે અને આ ભારત વડ પર એ ।
સંકડો કરીમનાઈઓ પેદા કરે.

સમાપ્ત

